

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Butlletí informatiu de les
barriades de C'an Pastilla, Me-
ravelles, Es Pilarí, Ses Ca-
denes, S'Arenal, Son Verí,
Cala Blava, Badia Gran i les
altres urbanitzacions.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer.
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i suscripcions
Camí Canteres 132
Telefon 265005 S'Arenal.

Butlletí Informatiu n.º 22

Gener 1983

Preu 50 Ptes.

Festes d'hivern

Bones festes

L'any passat foren sonades. Enguany ho seran tant o més. Dia 5 a les 6 de l'horabaixa els Reis Màgics son esperats al Club Nautic, enfilaran pel carrer de Sant Cristofol fins a l'Esglesia on adoraran el Bon Jesús i llavors, pel camí més curt aniran a la Plaça dels Nins on repartiran les joguets als nins i nines. L'endema, suposam que els Reis aniran a Missa on se despediran de la gent fins l'any que ve.

Sant Antoni també serà festa grossa, el dissabte ferem la revetla començant amb una comèdia infantil a la Plaça del Consultori, això l'horabaixa, més tard fogarons per a torrar, preparau les ximbombes que hem de cantar de picat tot el vespre. Hi vendran els balladors de la Porciúncula ben reforçats amb els d'altres pobles... serà una bona vetlada i ho passarem be tots els qui hi siguem.

L'endema missa solemne en Honor de Sant Antoni i beneïdes. Els cavallistes ja se preparen per quedar be i els qui tenguin un canet o un moixet també el poren duu.

A l'hora de dinar, la nostra associació de veïnats reunirà als socis i simpatitzants a un dinar de companyoia. Els Batles dels dos municipis que se reparteixen S'Arenal hi seran amb les seves senyores i amb altres membres del seu consistori. La gent més representativa de S'Arenal també hi serà. Un dinar de categoria al que hi estan convidats tots els socis que vulguin apuntar-s'hi. Cal traure els tiquets per aquest dinar al bar Jamaica.

Per Sant Sebastià, també és festa grossa. La feren a La Porciúncula i la feren a Ciutat. Els ximbombistes i cantadors que vulguin anar a la Plaça de Santa Eulària el dissabte de Sant Sebastià s'hi trobaran de lo millor. Hi haurà ximbombistes de tota Mallorca i també de S'Arenal.

L'equip de Redacció i els col·laboradors de S'ARENAL DE MALLORCA se reuneixen en dinar de treball al restaurant Piscis. Naturalment no hi eren tots, no hi havia els col·laboradors de fora poble, ni en Manolo Manjon que tenia altres feines aquest dia ni n'Adolf de Villarròia que feu la fotografia.

Els treballadors de l'Hotel Veracruz han guanyat. Just abans de Nadal, fou firmat l'acord entre els treballadors i l'empresa, mitjançant el qual foren reatmeses les 12 cambres acomiadades 15 dies abans. Aquest acord fou signat davant el director provincial de Treball i igualment se decidí duu a terme aquest hivern un expedient de regulació d'empleo temporal reformes de l'hotel, fins el mes d'abril, si be els salaris se percebran al cent per cent. Mentrestant, se garantitza que l'Hotel Veracruz és un establiment d'activitat permanent i no de temporada.

El Torrent dels Jueus

Una de les millores més urgents, que donaran bellesa a S'Arenal i donaran doblers, és l'urbanització del torrent dels jueus a la part de Llucmajor.

A la part de Ciutat, essent batle de barri en Miquel Vidal de l'hotel Tokio, se va urbanitzar la vorera del torrent que quedà com una nina pintada, això fa uns cinc anys.

Avui, ja hi ha tres bancs, un argenter, dues cafeteries i un mecànic, a més de l'entrada d'un parell de cases.

A més, el carrer està molt bé, amb aigua i clauvagues, voravies, arbres, bancs per a seure...

El Torrent a la part de Llucmajor és una desgràcia, per dir-ho de qualque manera. Per salvar uns soterranis deshabitables que amb la millora quedarien mig enterrats, els veïnats consenten que allò sia un carrer indecent amb solars plens de brutor, portasses que no serveixen per quasi res i casetes que no

reuneixen en absolut condicions d'habitabilitat.

Amb una millora com l'esmentada de l'altre part, és ver que se mig enterrarien algunes cases, però se donaria sortida a moltes que donen als dos carrers, se posarien negocis amb entrada al carrer Torrent i al carrer Lindero.

Dins aquesta millora, també convendria que passas el carrer Cannes per damunt el pont que ja hi ha cap el carrer Marineita. El poble estarà millor comunicat i ordenat.

Es clar que dins aquesta millora hi haurà perjudicats, però la gran majoria hi guanyaran. Aquests darrers han de pagar al primers, hi ha d'haver una compensació.

Convendria que els caps dels partits polítics que han d'anar a les pròximes eleccions municipals facin una volta pel torrent, s'estudiïn la situació i incloguin aquesta millora com a una de les prioritàries dins el seu programa electoral.

El carrer Mojon està urbanitzat, el carrer Lindero no hi està. La diferència està a la vista.

Editorial

Completa de la Prensa Forana

ELS AJUNTAMENTS I LA CULTURA

Si va a dir ver, la vinguda de la democràcia, de moment, no ha contribuït gaire a modificar l'actitud dels ajuntaments envers de la cultura. Llevat de qualque excepció, el fet és que les corporacions municipals han mostrat molt poc interès per un aspecte tan essencial dins la vida d'una col·lectivitat.

Podríem retreure'n exemples. Hem pogut tocar amb les mans que, a Mallorca, posseïm peces d'un valor artístic excepcional que, de manera inexplicable, se troben totalment abandonades, deteriorant-se progressivament amb el temps i en perill de sofrir danys irreparables. Que això succeeix a un país amb pretensions de formar part d'Europa és un pur i simple contrasentit.

Podem admetre que la cultura no és un problema específic ni exclusiu dels ajuntaments; però si és necessària una política cultural ben organitzada i eficaç, és indispensable que els ajuntaments hi tinguin assignat un paper preponderant, sobretot si volem avançar cap a un model d'estat de línia autonòmica. I creim que és aquest el camí vàlid per a resoldre certs problemes amb eficàcia. N'hi ha molts, de problemes, que només pot copsar i afrontar el qui els té a la vista, és a dir, un organisme local.

Per ventura aquesta indiferència de què parlem no és sinó un eco de la indiferència del poble mateix. És una trista realitat que les masses, espontàniament, no solen mostrar gran entusiasme per la cultura. Per això els governs dels països civilitzats posen tant d'esment a rompre'n la inèrcia i a estimular l'activitat cultural des de dalt. Els organismes de govern han d'esser capdavaners en molts de camps i un d'aquests és precisament la cultura, un dels béns més valuosos d'una comunitat civil.

Amb això no volem significar que la cultura haja d'esser un monopoli estatal. Al contrari, la cultura autèntica ha de sorgir del poble i s'ha d'ajustar a les seves peculiaritats. La història recent del nostre país ha mostrat fins a quin punt és estèril una cultura oficial, fabricada i manipulada per uns organismes que, a més a més, no tenien base popular. Als ajuntaments no els pertoca fer la cultura, sinó impulsar-la per les vies més adequades a cada moment i a cada situació, seguint uns plans traçats amb intel·ligència, imaginació i generositat, que determinin accions coordinades i coherents; no amb activitats esporàdiques, inconnexes, empreses de tard en tard per quedar bé davant els intel·lectuals i per tranquil·litzar-se una consciència tampoc no gaire exigent.

No ens temerem i estarem a punt d'elegir els nostres representants als ajuntaments. A l'hora de valorar els mèrits dels candidats, tots els ciutadans conscients haurien de sospesar amb tot esment quina aportació pot fer cadascun d'aquells dins l'àmbit cultural, quines garanties ofereixen de dur endavant una bona política cultural aplicada amb fe, entusiasme i, en especial, inspirada en la realitat autèntica del nostre país, en consonància amb les nostres arrels vertaderes i orientada cap als horitzons que poden constituir el nostre únic possible futur.

PREMSA FORANA

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament .. 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00) ..
..... 227643-227644
Bombers 281250-
..... 290017
Residència de l'assegurança social .. 289100
Creu roja de Ca'n Pastilla .. 264040.
Policia Nacional .. 091
Policia Municipal .. 092
Policia Municipal de s'Arenal .. 267654
Agrupació d'hotellers .. 267654
La Porciúncula 260002
Ràdio Taxi 255440.

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament .. 660050
Oficina de s'Arenal ...
..... 264071
Bombers 660756
Policia Municipal ..
..... 661767
Guardia Civil .. 264121
Ràdio Taxi ... 263080
Parròquia ... 263265
Club Tots Junts ..
..... 265538
Associació de Veïnats ..
..... 265005

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Adreça

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ Anual 600 ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Enviaré l'import { Taló n.º
Gir Postal

Signatura,

Ompliu aquesta targa i envieu-la al Camí Canterots, 132, s'Arenal.

50 arenalers responen...

sobre la creació del nostre municipi

La llista d'arenalers que d'addereixen a la creació del nostre ajuntament continua, ara allò que fa falta és que expressin aquest mateix a opinió a les eleccions municipals de primers d'any.

A l'enquesta, a més de demanar si l'enquestat està a favor de la creació del nostre municipi i perquè, demanem si votaria un partit que estas a favor d'aquesta idea. Volem aclarir que el PSOE hi està totalment en contra, al igual que UCD, no sabem el que pensen els de la UM (Unió Mallorquina) ni el CDS. El que si sabem és que el PSM ho ve defesant des de fa molt de temps i que AP de S'Arenal també ho defensa encara que no públicament.

Seria desitjable que ho fes perquè si no ho haurem de posar en dubta. De totes maneres, i per defensar aquesta idea volem fer una candidatura independent i independentista per entrar a l'Ajuntament de Llucmajor. Com sempre, els arenalers i les arenaleres tenen la paraula.

ESPERANCA MIQUEL I CLAR, gobernant.

—Sí, soc llucmajorera però trob que fa falta un ajuntament aquí.

—Sí, el votaria si fos un partit que fes les coses ben fetes.

PERE OLIVER I CANYLLES, impresor.

—Sí, no tenim perquè estar a les ordres dels altres pobles.

—Sí, si fos de dretes.

FRANCISCO AVILES LOPEZ, comerciant.

Sí, hem de solucionar els nostres problemes qui mateix.

—Sí, el votaria tant si fos d'esquerres com de dretes.

CARMEN LOPEZ REQUENA, empleada de la llar.

—Sí, serà més còmode per a tots.

—El votaria tant si fos de dretes com d'esquerres.

ASCENSION MORENO NOTARIO, jornalera.

—Sí, hem d'arreglar les coses aquí mateix.

—Sí, és clar que el votaria.

ASCENSION RODRIGUEZ MARTINEZ, cambrera.

—Sí, tots els pobles en tenen...

—Sí, és clar.

ANTONIA VIDAL I CAPELLA, mestressa.

—Sí, el nostre poble no te govern.

—Sí, és clar.

JOAQUINA AGUILERA GIMENEZ, cambrera.

—Sí, S'Arenal ja és molt gran.

—Sí, el votaria qualsevol que fos el seu color.

CRISTOBAL LARA CABELLO, xofer.

—Sí, serà més còmode per a tots.

—Sí, si fos d'esquerres.

BEATRIZ GIMENEZ MEDINA, jubilada.

—Sí, fa moltes falta, un ajuntament fa falta a tots els pobles.

—Sí, votare al partit que me prometi un ajuntament.

VALENTINA ALVAREZ MADERA, cambrera.

—Sí, arreglarem els molts problemes del nostre poble.

—El votare si és d'esquerres.

JOSEPA LOPEZ SALVA, jubilada.

—Sí, és més necessari que el pa. Tots els pobles han de mester un ajuntament.

—Sí, el votaria.

CLARA TEMPRANO GARCIA, subgovernanta.

—Sí, S'Arenal ja és un poble molt gran. Necessita un ajuntament per dirigir-lo.

—Tant si fos d'esquerres com de dretes el votaria.

JOSEP LLINAS I VIC, cambrer.

—Sí, és molt necessari, ho és a tots els pobles.

—El votaria tant si fos d'esquerres com de dretes.

ARACELI RUIZ GOMEZ, cambrera.

—Sí, no vull anar més a Ciutat per arreglar papers.

—El votaria tant si fos d'esquerres com de dretes.

ANTONIA SASTRE I CAPO, cambre-

ra.

—Sí, mos convé a tots els arenalers. S'Arenal de Ciutat i S'Arenal de Llucmajor a d'esser tot u.

—Sí, tant si és d'esquerres com de dretes.

JUAN ANTONIO RISUEÑO GIMENEZ, cafetin.

—Aí, ens atendran millor que a Ciutat.

—Votare qualsevol partit que sia d'esquerres.

MARIA CALERO VALETA, cambre-

ra.

—Sí: Podrem decidir el que sia millor pel nostre poble. Ajuntarem el poble.

—Sí que el votaria.

FRANCISCO FERNANDEZ VIET-

MA, cuiner.

—Sí: podrem decidir aquí mateix.

—Sí, és normal que el votaria.

FRANCISCO GIMENEZ LOPEZ, cambrer.

—Sí: Ja som més aquí que a Llucmajor. Hem de decidir nosaltres el que sia millor pel nostre poble.

—sí, el votaria si fora d'esquerres.

ANA PEREZ I MARIN, cambrera.

—Sí: l'hem de mester. S'Arenal és molt gran.

—Sí votaria a un partit que tingues les nostres idees, un partit que no ens considerés forasters.

GUILLEM TOMAS I QUETGLES, jubilat.

—Sí: Les dues parts que formen el nostre poble s'han d'unir.

—Sí que el votaria.

MARIA ORTEGA I MONTEBELLO, mestressa de casa.

—Sí: l'oficina municipal no resol tots els nostres problemes. La gent de s'Arenal ha de poder decidir.

—No ho se si el votaria.

MANUEL TRILLO I LUCAS, mecànic de motos.

—Sí: s'Arenal és un poble. Aquí hi residim moltes persones que s'han d'ajuntar i resoldre els seus propis problemes.

—Sí, el votaria si fos de centre.

ADELA PEREZ ORTEGA.

—Sí: totes aquestes coses han d'estar aquí.

—Sí, és clar que el votaria.

ISABEL GONZALEZ RUIZ, estudiant.

—Sí: Arreglarem els nostres problemes aquí mateix...

—Sí, el votaria si fos d'esquerres.

ENCARNA RUEDA VALENZUELA, mestressa de casa.

—Sí: hem de resoldre els nostres assumptes aquí mateix.

—Sí, per descomtat que el votaria.

JOSEP SANCHEZ I OLIVER, jubilat.

—Sí: hem d'ajuntar el nostre poble que està xapat.

—Sí, el votaria tant si fos de dretes com d'esquerres.

SEBASTIA VAQUER I SUREDA, cap d'economat.

—Sí: podrem arreglar els nostres assumptes aquí mateix.

—Sí, el votaria tant si fos d'esquerres com de dretes.

ISABEL RUIZ MUNOZ.

—Sí, S'Arenal és molt gran.

—Sí, el votaria si fos un partit d'esquerres.

ANGEL FREDES CATALINA Representant de comerç.

—Sí: Són suficient per a independent-

zar-nos de Ciutat i de Llucmajor. Ells que tenguin lo seu i noltros lo nostro.

—Sí, el votaria tant si fos de dretes com d'esquerres.

VICENTE CASADO SERRANO, pla-

yer.

—Sí: es millor ser independent que ser esclaus.

—Sí, el votaria tant si fos de dreta com d'esquerra.

TERESA DA SILVA PARADELA, cambrera.

—Sí: s'Arenal és molt gran. Amb un ajuntament podriem tenir molts de serveis, bombers per exemple.

—Sí, sobretot si fos d'esquerres.

MANUEL ROMAN I CANO, jubilat.

—Sí: ham d'ajuntar el poble que ara està xapat.

—Sí, el votaria tant si fos d'esquerres com de dretes.

JOAN CALDERON FORTES, cuiner.

—Sí: tenim la fein aquí i hen de tenir l'ajuntament aquí.

—Sí, el votaria tant si fos de dretes com d'esquerres.

FRANC VENY I BALLESTER, electricista.

—Sí: si feim les coses a la nostra manera les ferem al nostre gust.

—Sí, el votaria sobretot si fos de les meves idees.

JUAN RANGEL CABELLO, cuiner.

—Sí: esnecessari. No tenim per qué dependre de Ciutat ni de Llucmajor. Tenim una de les Zones més riques de Mallorca.

—Sí, el votaria si fos d'esquerres.

JUAN GUERRERO URENA, cambrer.

—Sí: L'Ajuntament de Llucmajor hauria d'estar a S'Arenal o n'ahurien de fer un de nou. Aquí ja és més gran que allà.

—Sí, de totes maneres això depen que fos de dretes o d'esquerres.

PAU MIRALLES I MONTSERRAT, comerciant.

—Sí: S'Arenal és un poble molt gran. Tenim molte de gent i no hi ha per qué haver de dependre de Ciutat ni de Llucmajor.

—Sí, el votaria tant si fos de dretes com d'esquerres.

DOLORES MARIO PEREZ, mestressa de casa.

—Sí: Un ayuntamiento és molt necessari a S'Arenal.

—Sí, el votaria tant si fos d'esquerres com de dretes.

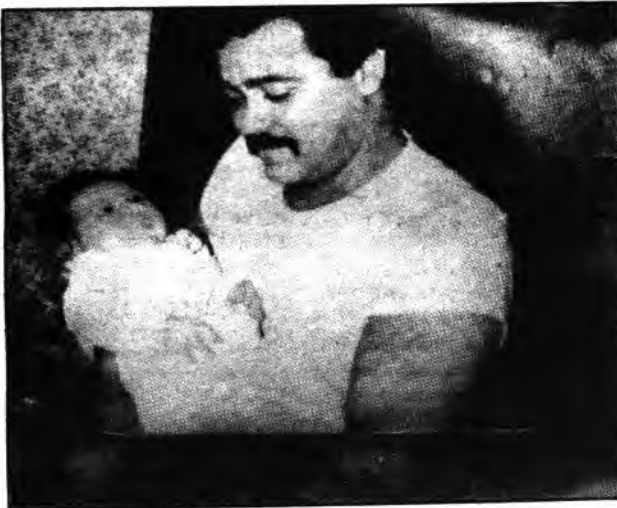
Arenaleres i arenalers!

En vistes a les pròximes eleccions municipals cercam persones amb inquietuts per a formar part de les llistes d'una candidatura independent i independentista.

Telefonau de 1 a 3 de l'horabaixa al 265005

Leandre, els teus amics et recorden

En Leandre Peña Contreras amb la seva filla als braços

En Leandre era bona persona, sempre tenia la amabilitat a flor de pell, la paraula amable i les ganes d'ajudar als seus amics que eren molts. El vaig conèixer fa 9 anys quan tots dos feien de conserge de nit a l'Hotel Bahía de Palma, des d'aleshores mai hi va haver entre nosaltres una paraula més alta que l'altre i això ja és dir molt a un poble com el nostre i en una feina que a vegades provoca els nirvis.

Fa tres anys s'havia casat amb una malaguenyeta

i la darrera vegada que xerrarem plegats estava tot orgullós perquè una tenent una nina.

Ara, tots tres són morts ridiculament, innecessàriament, a l'incendi de la Discoteca Iron. A cause d'un incendi que potser fou provocat.

Els teus amics de S'Arenal que som molts et recordarem com a bona persona que eres, també ferem el possible perquè al manco se us fagi justícia.

MATEU JOAN FLORIT

Dins el menjador se trobaren els cossos de les víctimes

Les discoteques se calen foc

A S'Arenal hi ha 48 discoteques, una de les concentracions més grans d'Europa d'aquesta casta d'establiments, establiments perillosos pels veïnats que hi viuen damunt o als costats.

Deim així per experiència, ja que darrerament la discoteca Russbahn se va a pegar foc a base de coctels Molotoff. Dies després els culpables foren agafats, màfia estrangera. El Joy 2 també se va calar foc enguany, estava tancat, se forçaren les portes i calaren foc a l'establiment. No se trobaren els culpables.

Durant aquest estiu la màfia espenyà tres vegades els rètols de la discoteca Iron. Ara fa poc se calà foc que s'estengué als comerços i cases de damunt —les discoteques estan quasi sempre al soterranis— cremà els pisos on perden la vida tres persones.

Afortunadament la majoria de les vivendes estan buides. Concretament un dels propietaris de la finca de les vivendes

més una, la que tenia llogada en Leandre Peña estava ocupada.

Se sospita que el foc va començar a causa d'un coctel Molotof llançat a

l'entrada de la discoteca.

MATEU JOAN FLORIT

A LA VORA DE...

Aplaudiments

S'apugen els preus, augmenta el nombre d'aturats laborals, cada any hi ha més vehicles, el consum d'energia creix... Hi ha un «inflament» de tot —no dic «inflació»—, i en aquest procés general cal incloure-hi un fenomen que no he vist comentat i que d'un temps ençà ja resulta carregós, almenys per a mi i per a algunes persones que hi estan d'acord: l'excés d'aplaudiments.

Ens hem convertit en una societat aplaudidora. Físicament, vull dir, perquè jo penso que la gent no ha renunciat a la crítica mental i privada. Però així que una colla de persones s'apleguen en un acte públic, una mena de corrent elèctric sembla córrer pels nervis i les mans comencen a batre irrefrenablement.

Es bonic, aplaudir. No sé pas qui inventà aquesta forma d'expressió, tan senzilla i tan espectacular al mateix temps, i segurament és un d'aquells signes arrelats en el més profund misteri de la creativitat humana. Com el somriure, com el petó, com l'abraçada, com el gest de l'adéu. I és bonic, sobretot, aplaudir de debò, amb l'energia necessària, que manifesta el sincer compromís entre el pensament i les mans. Perquè l'aplaudiment indecís i tebi és tristíssim, el que hauria de ser afirmació esdevé reticència, i el signe és negat per la fórmula.

Es bonic aplaudir, però l'important és la dosi. També l'excés de somriures, de petons, d'abraçades i d'adéus destrueix la delicada

gràcia d'aquestes meravelles expressives. Un crit té valor si hom no és cridaner, i una llàgrima si no som plorans. I un insult i un elogi tenen una força que només depèn d'aquest fet: que no vagin precedits d'altres insults, o d'altres elogis.

Tots hem viscut aplaudiments inoblidables, per la seva justesa i la seva oportunitat. Però ja fa temps que es pot advertir un aplaudisme que no està «al servei» d'allò que aplaudim, sinó que s'«explica per un injustificat i absorbent protagonisme de qui aplaudeix. Ho hem vist en el món de l'espectacle, de la política... i ha arribat al punt més alt —per ara— d'abús amb motiu de la visita del papa. Un dia i un altre dia hem contemplat el mateix fenomen: la multitud tenia moltes més ganes d'aplaudir que d'escoltar. No li feia res perdre's les paraules o provocar interrupcions excessivament llargues; el que importava era «imposar» l'aplaudiment. Sembla que és realment difícil trobar l'equilibri entre l'entusiasme i el respecte. Fins i tot, dins la catedral de Santiago, els eclesiàstics aplaudien el papa quan introduïa encens en el «botafumeiro». I si a cada petita pausa —un punt— del parlament no s'hagués aplaudit, la multitud ho hauria considerat un fracàs. Un fracàs seu, és clar.

No puc pas aplaudir-ho.

Josep M. Espinàs

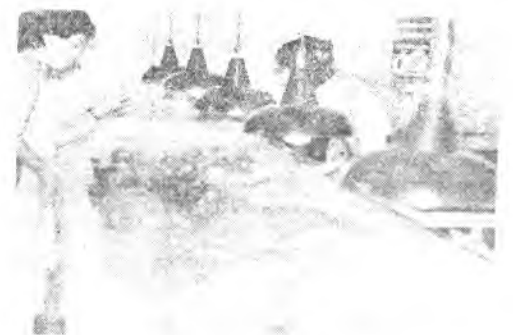
L'ARCADA PIZZERIA RESTAURANTE

Avinguda Nacional,
cantonada Son Riu
sortida núm. 4
Telefons 261450-54

El Millor marc de la Platja de S'Arenal.
Les millors carns i els millors peixos.
Sense oblidar les delicioses pastes i PIZZAS
cuites amb foc de llenya.

CONGELATS PLACA

TOTA CASTA
DE PEIXOS
I MARISCOS
CARNS
CONGELADES,
PRECUINATS

PLAÇA DE LA REINA MARIA CRISTINA, 1

S'ARENAL DE MALLORCA

Un casal per als vells d'un poble

Cas Padrins, Algaida

A voltres es sent parlar i es que llegeix que en aquell o en aquell altre poble l'Ajuntament està interessat en qu'hi hagi una Residència per als Vells. Essent aquesta iniciativa prou important, a Algaida el procés va començar des dels vells mateixos.

Una gent a qui declararam com a "jubilada" agafa les missions i parlant amb uns i uns altres encaixa el camí per anar trobant les respostes adequades i necessàries a la seva situació i realitat.

Sabent on, si és possible, se vol anar, són ben conscients que sols amb passes comprovades i millorades s'hi podrà arribar.

ELS FETS

A.— Vells que es reuneixen: en parlen, veuen pros i contras, pesa més la necessitat, consulten, decideixen tirar endavant.

B.— Demanen un local a la Parròquia. Se'ls deixa: ja tenen un lloc de trobada: Per xerrar, runir-se, jugar... "lloc social".

C.— Se constitueix l'Associació Democràtica de Jubilats d'Algaida. Elegeixen la Junta Directiva.

D.— Veuen que és possible una nova passa: que hi hagi un menjador on s'hi pugui anar a dinar. Demanen si poden utilitzar la cuina i el menjador i jardí de la Rectoria. Hi ha acord.

E.— Ho preparen durant el temps d'estiu i el diumenge 26 de setembre de 1982 és l'esclafit amb un dinar per a 140 persones. Des del 1 d'octubre funciona cada dia.

F.— Mentrestant hi ha totes unes gestions —Ajuntament, Parròquia, Bisbat...— perquè la Rectoria arribi a ser el Casal des d'on donin respostes —distintes i complementàries— a les seves necessitats. Tenint en compte la situació actual i la futura.

UNES REFLEXIONS

1.— IMPORTANCIA DE FER-HO ELLS MATEIXOS.

No es tracta que arribi una "Residència" o un "Hogar para ancianos y Jubilados" com si fos un obsequi sorpresa dels Reis de l'Orient.

Encara que sigui un procés més llarg i, a voltes, més difícil el van fent els qui són els principals protagonistes. Ells, aquests padrins i padrones, no van a un menjador extern, a un lloc de tertúlia de ca un altre, a un Casal estrany... ¡Van a CA SEVA! I això no és solament una paraula per quedar bé, sinó que n'és una realitat.

La importància d'accentuar la pròpia responsabilitat i la responsabilitat de tots. La importància d'esser sempre persones.

2.— ESSER UN CASAL PER A UN POBLE CONCRET.

Descobrir realment les necessitats a què hauria de respondre. Necessitats i respostes que haurien d'estar relacionades i que cadascú demanés aquelles que necessita i, també, recolza totes les altres.

Necessitats i respostes que, en aquest moment del camí obert, estan en un bon lloc de tertúlia i convivència, una cuina-menjador on s'hi va a menjar amb altres persones o que se'n duen el menjar per a persones que no poden sortir de ca seva i que no el poden preparar... Sortides/Excursions, distints moments més agradables i de convivència major. Necessitats i respostes que, en un futur no massa llunyà, podran arribar a una etapa i atenció total: de companyia, salut, higiene...

Casal obert a les distintes necessitats que té o tenguí la gent més major del poble.

3.— AFICAT DINS EL

VIURE DEL POBLE.

Sens dubte ja hi ajuda el lloc on està situat: a la Plaça Major. Mes, també, n'és una opció de tots els que, d'una manera o una altra, hi han estat i hi són: no es cerca un Casal separat, un lloc només per a uns, una tranquil·litat llunyana de la gent... Es, més bé, tot el contrari.

Esser i sentir-se part d'un poble, relacionats, sempre amb el batec de la gent, persones que van a una casa més de la vila, veïnada d'altres cases, jardí obert.

4.— MAJORS FENT FEINA PELS MES JOVES.

Consciència d'una gent que, des de la seva responsabilitat i la seva feina, sap que el camí encetat serà realitat per a ells; però, sobretot, pels més joves que ells.

N'an encetat el somni i n'han assenyalat el camí. Camí fet amb alegria, bon humor; coratge... Camí d'una gent que hi posa les mans i unes hores: neteja, compra, cuina, gestions, comptes, cura del jardí... Feina generosa, desinteressada, gratuïta... Feina per a ells i per a tothom. Tots.

5.— CONTENTS D'AVANT TOTA AJUDA I PER TOTA PERSONA QUE S'HI ACOSTA.

També això, el sebre esser agraïts, el donar més de lo que un pugui fer per a ells. Veure la seva senyalesa, la seva sinceritat, la seva broma. Sebre que necessiten l'ajuda de tota l'altra gent del poble. (AJUDA; no ironia, no xerrar darrera, no el tirar pedres, no el pessimisme...).

Alegria per a tota persona que s'hi acostà i s'hi troba bé. Alegria molt més gran quan un que s'hi acostà descobreix que aquell lloc, aquell Casal, que CAS PADRINS TAMBE ES CA SEVA.

La publicitat televisiva

"Senyors, els nostres productes són els millors". La pepa que ho fa tot, el preu quasi res, només sis mil pessetes". I així, cada dia a l'única televisió que tenim al nostre país, s'els posen als nins uns ulls com a salers; i els nins demanen a son pare i a sa mare, més i més —a jo també— ¡agafam cada empipament!

A un Estat com l'espanyol, amb quasi dos milions de desempleats, resulta indignant que per aquestes dates se faci una publicitat tan desmesurada de juguetes. Amb quina pena pot una família que cobra 30.000 ptes de l'assegurança de l'atur contemplar aquests anuncis? No seria més humà suprimir-los? És evident que sí, però la publicitat és així i no s'altura en menudències.

No us penseu que estigui en contra de la publicitat. De cap manera. Estic, però, contra certa casta de publicitat i aquesta de les juguetes és aberrant. Per economies pròpies, per salaris elevats, aquesta propaganda pot ser bona i necessària, els nins de les classes socials baixes, que són majoria, també veuen aquesta publicitat que crea greus conflictes.

La nostra societat pateix una greu incongruència, per una part se's demana austeritat, per altre banda sen's convidà a consumir més i més i per si fos poc productes cars. Perquè la publicitat, sobretot la televisiva encareix molt el producte.

Cadascú sap allò que pot o no pot adquirir, sobra per tant aquest martelleig televisiu en el que a juguetes se refereix.

A honor de totes aquestes famílies que no poden comprar aquestes juguetes cares pels seus fills, us contaré aquest conte, molt propi d'aquestes fetxes, i que conté una gran veritat: "la poca importància que tenen els pobres".

HISTORIA DE NADAL

Això era i no era, un nin i una nina, tots dos orfes. Son pare, pescador, va morir un dia que havia anat a pescar; sa mare, va morir de pena quan

va saber la notícia. Els nins van quedar tot sols, sense altre companya que un canet.

Va arribar Nadal i els dos nins orfes estaven massa tristes per celebrar la Nit de Nadal. Llavors, la germana, recordant la vetlada passada l'any anterior al castell va dir al seu germanet:

—Ja se que farem, anirem al castell.

Y cap allà partiren els dos nins acompanyats del canet. Caminaren molt sense veure el castell del comte. El fred i el vent no els deixava caminar i els nins estaven molt fatigats. De sorte un altre nin petit i debil als va sortir de la vora del camí.

—¡I tu a on vas? va demanar el germanet.

—¡Tens molt de fred? va demanar la nina veient els seus vestits apeçats i banyats.

—Sí, tenc molt de fred, va dir plorant el nin foraster.

Animant-se uns als altres seguien caminant fins que veien el castell.

A la porta hi havia un guerrer molt valent que feia guarida amb l'espasa i la llança, desde la torre, el vigia observava tots el camins.

Els nins, miraren per una finestra dins els castell i veren l'arbre de nadal, ple de bombilletes enceses, carregat de regals i de fruites confitades. Els ho miraren una bona estona amb els ulls ben oberts i llavors amagant-se dels soldats entraren al castell per un passadís molt llarg fins arribar a la sala on hi havia la festa de Nadal.

De tot d'una, s'adonà de la presència dels nins esparracats i famolencs que contemplaven bocadats les taules plenes de porcelles rostides, indiots farts, coques de nadal i torrons de totes castes.

—Que ens hi posariem de contents si ens dassin només un poquet de tot això que veim; va dir el nin al foraster.

I va somriure, però no pogué dir res més perquè aquell instant tel comte advertí la presència dels nins i va cridà indignat:

—¿D'on han sortit aquest gitanos? Fora d'aquí.

La Comtessa fa fer veu-

re al seu espós que pot ser aquell nins estassin famolencs i tenguessin fred y que era Nadal. Sense esperar resposta va ordenar als seus criats que els donassin vestits nous.

—¡No, no! no els donarem res, digueren els fills del comte. Tot ha d'esser per noltros.

—¿Com? ¿Qué? va cridar el comte indignat.

—¡Gràcies! va dir el foraster als comtes. Els meus amics i jo voldriem un parell de juguetes d'aquest arbre.

El comte va ordenar als seus criats i criades que els traguessin a fora. Els nins ploraren i suplicaren, però ningú se'n va compadir. El canet els esperava defora, quan els va veure se posà molt content. Els nins tenguieren por d'entrar dins el bosc ara negre i fosc. El foraster els tranquil·litza amb bones paraules, mentres parlava va sortir la lluna que il·luminà tots els arbres del bosc que eran més bells i radiants que el mateix Arbre de Nadal. Els nins caminaren contents fins que arribaren al llac, a la seva vora s'asseguren per contemplar la seva superfície gelada.

—¡Si vengues a veure-nos el Nin Jesús! suspirà la germana de fred.

Aquel moment, el foraster s'aixicà i va compa-reixir davant els nins radiant i transfigurat com un angel; i de sobte el llag se va convertir en un bell palau on els criats eran angells i els vestits eren de llum i dior.

—¿Ees que pot ser tu ets el Nin Jesús? va demanar la nina.

Tu ho has dit, i jo te dig que entrareu al Regne Justs a celebrar la millor Nadal del Món, perquè sou orfes i teniu fam i fred.

Els angels els dugueren a l'Arbre de Nadal del Cel i el nin Jesús amb les seves mans els donà molts de regals i un follet del bosc els donà menjar i beure. Després, els dugué a passejar pel cel perquè veassin totes les meravelles i coneguessin als benaventurats. Els nins veren a son pare i a sa mare i no volgueren separar-se mai més d'ells i foren molt feliços.

MANOLO MANJON

Renault 4 furgoneta F6 (acristalada)

AGENT OFICIAL: BARTOMEU JAUME I NADAL
A S'ARENAL, SANT CRISTOFOL, 6 TEL. 260001
A LLUCMAJOR, HISPANITAT, 17-16 TEL. 660140

PINTURES A. MESTRE

Moquetas

Papeles

Pinturas

Revestimientos

Aplicación de Plásticos Líquidos a la Construcción
EXPOSICION Y VENTAS C/. CANNAS, N. 27 - Tel. 490264.

Les Caixes i Bancs

Avui, treim a les planes d'aquesta revista a un col·lectiu molt important a qualsevol poble, un col·lectiu que és el termòmetre que marca la vitalitat, la riquesa i el creixement d'un poble.

Amb l'estudi que avui presentem ens adonem que l'any 1.960 no hi havia cap entitat bancària al nostre poble, potser hi havia corresponsalies de qualque banc, però res més. Avui hi ha una vintena d'oficines bancàries obertes al públic i n'hi ha quatre que obriran a principis d'any.

Aquestes dades ens equiparen a ciutat com Inca que té la mateixa quantitat d'oficines bancàries que nosaltres en cara que ells no estan en expansió i nosaltres sí, i passam a Manacor que té 12 oficines bancàries i 5 caixes d'estalvi.

Som sens dubte la segona ciutat mallorquina en potència econòmica, després de Ciutat naturalment i cal que això se sàpiga.

Uns altre curiositat que podem constatar és que tots els directors d'ofici-

nes bancàries del nostre poble són mallorquins i això és positiu. Si són una colònia, el menys que comandem dels nostres doblers!

Potser se puguin treure més conclusions, que cadescú en tregi a la seva manera.

La relació de banc i caixes del nostre poble és poc més o menys la que segueix:

SA NOSTRA a S'Arenal se va obrir l'any 1967 l'actual director és en Carles Valdés i Sintès, són cinc que hi fan feina i té la seu al carrer Milà n. 39.

SA NOSTRA al Pilarí va obrir les seves portes al públic l'any 1977, dues persones hi fan feina i el director és en Pere Gelabert i Moier. Cal remarcar que aquesta és la única entitat bancària al poble encara que hi ha una o dos corresponsalies.

SA NOSTRA obrirà a primers de 1983 la seva oficina a Ca'n Pastilla.

LA CAIXA només té una oficina a S'Arenal, està ubicada a la Plaça de la Reina Maria Cristina, té cinc empleats i el seu director és en Francesc Xa-

vier Salom i Vanrell.

Cal remarcar que tant la Caixa com Sa Nostra col·laboren generosament a les obres socials, esportives i festives del nostre poble.

"LA CAJA POSTAL" és un altre dels bancs de S'Arenal de Mallorca, va començar a operar a S'Arenal l'any 1961, el seu domicili actual és al carrer Cuartel n. 25 i té tres empleats, la directora és na Francesca Salvà i Mulet.

Per a principis d'any, hi ha previst l'obertura d'una nova oficina de la "CAJA POSTAL" a l'Avinguda Nacional, cantonada Mojon. Un lloc que a poc a poc se converteix en el Wall Street Arenaler amb bancs com SA NOSTRA, BANC DE BILBAO, BANC DE SANTANDER, BANCA MARCH. EL BANC DE BILBAO té una altra oficina amb dos empleats al complexe Cristina de les Meravelles i està a punt d'obrir-ne un altra al Riu Centre de la Plaça de les Meravelles.

La BANCA MARCH, és una de les primeres en-

titats bancàries que començaren a operar dins el nostre poble. Va obrir les seves portes a S'Arenal l'any 1964, l'actual director és en Lluís Amengual Mandia, són set empleats.

La BANCA MARCH a Ca'n Pastilla està ubicada a l'Avinguda Bartomeu Riutort, 33 devora la mar. Són sis empleats contant el director que és en Joan Horracs i Martorell.

EL BANC EXTERIOR D'ESPANYA no tenia oficina a S'Arenal, ara, ja té local al carrer Miramar, 23. Probablement obriran a principi de temporada.

EL CREDIT BALEAR va començar a operar a S'Arenal el 10.6.66 actualment té una oficina al carrer Amilcar, 8. En Bartomeu Vives Cerdà és el director. Total d'empleats, set.

EL CREDIT BALEAR té una altra oficina a S'Arenal just devora el Club Nàutic al carrer Miramar n. 25. Són tres empleats i el director és en Joan Josep Crespi i Garau.

EL CREDIT BALEAR també té oficina oberta a Ca'n Pastilla des de

l'any 1981. El director és en Lluís Estades Borràs i són tres de personal; l'adreça és Plaça de Pius IX, 3.

EL BANC DE SANTANDER, té l'oficina al que anomenem Wall Street Arenaler, al carrer Republicans, 2. Són 5 empleats i el director és en Joan Company i Vidal. Varen començar a operar a S'Arenal l'any 1973 i tenen una oficina de canvi a l'Avinguda Nacional n. 19 i una altra al complexe San Francisco a les Meravelles amb un empleat a cadescuna. El Banc de Santander sol col·laborar a la majoria de festes i expressions esportives del nostre poble.

BANESTO té oficina oberta des de l'any 1976 al carrer Tokio n. 4 i té tres empleats que cuiden del seu funcionament. El director és en Jeroni Planes...

EL BANC DE BISCAIA està al mateix carrer de Ciutat de Tokio, n. 6 han obert les seves portes al públic el mes de maig de 1982, tenen bones modalitats de credi-idees i estalvi-idees. Hi ha tres em-

pleats i el director respon al nom de Bartomeu Suau i Horrachs.

EL BANC DE BILBAO —BB— Inicials que corresponen a Brigitte Bardot, també té oficina oberta a Ca'n Pastilla des de l'any 1978 a l'Avinguda Bartomeu Riutort cantonada Plaça Pius IX. El director és en Llorenç Pou i Roca i té 4 empleats.

"LA CAJA POSTAL" també té oficina oberta a Ca'n Pastilla des de l'any 1964, són dos de personal i el director és en Miquel Llodrà i Pascual, està devora l'església al carrer de Pàdua, n. 1.

LA BANCA ABEL MATUTES té oficina oberta a Ca'n Pastilla des de l'any 1976. El director és en Ricard Puigcercós i Verdura i són dos els empleats. L'adreça, Títus Llívi, 3. EL BANC CENTRAL té oficina oberta a Ca'n Pastilla des de l'any 1975 al carrer Singladura n. 7. Dirigeix l'oficina amb una simpatia exquisita en Miquel Angel Sastre Oliver i són 6 de personal.

Pil.lari: problemàtica escolar

Grup de tercer i quart d'EGB del Pil.lari amb el seu mestre Josep Cozar.

Problemàtica escolar.

A fi d'acostar-mos a la problemàtica escolar del Pil.lari hem anat a l'escola de darrera l'església on hem trobat al mestre, D. José Cozar Mihi en plena feina. El mestre ha demanat als alumnes, una quarantena de nins i nines de 12 ó 13 anys, que continuassin amb la seva tasca i ha contestat amb interès a les nostres preguntes.

Després de les manifestacions de fa tres mesos que comentaren els periòdics i acostaren a la opinió pública la problemàtica escolar del Pil.lari. Con ésta actualment?

Mira, aquí tenim dues aules a l'església on treballam a doble torn. Primer i segon el matí, i tercer i quart a l'horabaixa, quan surt hi ha dues aules de segona estapa llogades a la Porciúncula, en total 140 alumnes.

—Hi ha novetats per

després de les vacances de Nadal?

—A partir de dia 10 de gener tendrem els baixos d'una nova construcció habilitats con a escola al carrer Muntanya, hi aniran els alumnes de tercer a viuté a l'església hi aniran els de primer segon, tots en torns normals.

Els nins i nines que van a la Porciúncula també se traslladaran a la nova escola del carrer Montanya.

—Supos que aquesta nova escola tindrà qualche inconvenient.

—Evidentment que n'hi haurà. El col·legi no estarà unificat, tot al mateix lloc, el pati és molt petit i dins ell hi hauran de conviure nins i nines de diferent edat, pes...

—De totes maneres hi ha programat un nou edifici per a escola. ¿Que en saps tu d'això?

El març de 1981,

L'Ajuntament de Ciutat va comprar un trast d'una quarterada al camí de Son Fangos, entre la casa de cap de cantó de devora el semafor i el xalet. Aquesta propietat fou entregada al Ministeri d'Educació, el qual va posar entrebancs per manca d'infraestructura, mancava aigua, clavagueram. Ara la infraestructura hi és, cal esperar que el govern socialista posi fil a l'agulla enguany mateix. Cal remarcar que des de l'any 1972, l'Associació Familiar del Pil.lari una Associació de Pares D'Alumnes?

—S'està organitzant. Opin que per el bon funcionament de l'escola és essencial que hi hagi una APA que funcioni.

—I la nova escola, com sera?

—Serà petita. Ara som cinc mestres, i la nova escola sera de quatre uni-

tats amés, cal tenir en compte que el poble creix i que tenim alumnes de les zones perifèriques del Pil.lari que están ben aprop. Però a Madrid només jugen en números i a 140 alumnes pertoquen 4 aules. Mentre no tenguem autonomia les coses marxaven així a Mallorca.

L'escola de l'església, quines mancances té?

L'aljub és petit, només hi cap mig camió d'aigua, l'altre s'ha de tirar, a més no está davall terra i especialment a l'estiu l'aigua fermenta i això por ser perillós. Ara que hi ha aigua corrent al poble seria desitjable que arribàs a l'escola.

—Ensenyau català?

—A partir de primer, tots els alumnes tenen dues hores setmanals de català.

MATEU JOAN

Creixement important de Bancs

Nigü hagués cregut fa 50 anys que una zona com la nostra on vivien una dotzena de trencadors i a l'estiu acudien uns quans estiuetjants de Ciutat, Lluçmajor i molts pocs de fora Mallorca, se convertís al correr del temps en una de les poblacions més importants de Mallorca.

El moviment bancari —que és una mostra de la capacitat econòmic d'un poble— ha pres els darrers anys una volada que nigü mai hagués pensat. De contar amb una sucursal del Crèdit Balear i de la Caixa d'Estalvis Sa Nostra, hem passat a ser el primer poble de les Illes descomtant Ciutat evidentment— amb sucursals bancàries i d'estalvis.

Con deia abans, el Crèdit Balear, que fou el peoner, te ara tres agències, la antiga a la part de Ciutat al carrer Amilcar, l'altra de nova creació a la Plaça de Bilbao que te l'oficina principal al carrer Milà. Aquest banc, abans de la seva implantació com a agència urbana fou representat per en Llonç Trobat, —actual director— que feu corresponsal d'aquest banc.

Més tard, la Banca March, se va esblar al carrer de Sant Cristofol, per passar poc després a l'actual domicili del carrer dels Republicans. Aquesta banca, va venir a substituir al Banc de progués agrícola que traslladà les seves oficines a Ciutat.

El Banc de Santander va inaugurar oficines al carrer de Berlin, després va passar a l'avinguda Nacional, 19, on continua com a oficina de canvi, ultimament està instal·lat al carrer dels Republicans. El Banc Espanyol de Crèdit també se vol contar

entre les agències bancàries arenaleres i va obrir ara fa uns dos anys sucursal al carrer Tokio. Al seu costat, al mateix carrer, el Banc de Biscaia ha obert les seves portes aquest estiu passat i per ultim, el Banc Exterior d'Espanya, ja te sucursal que obrirà prest al carrer Miramar enfront de Club Nautic.

Les caixes d'estalvis també van bones a S'Arenal de Mallorca: Sa Nostra que va estar ubicada durant molt de temps al carrer Cannes cantonada Milà, ara està al carrer Mihi amb sortida al carrer Mojon. També te sucursal al Pil.lari i sabem que te intenció d'obrirne una altra a Can Pastilla i una altra a la part llumajoreira de S'Arenal.

La Caixa de Catalunya i Balears que primerament va obrir oficina al Carrer Salut, ara te el domicili a la plaça de la Reina Maria Cristina, 12.

La Caja Postal de Ahorros que va començar a funcionar a l'estafeta de correus del carrer Bartomeu Calafell, més tard fou traslladada al carrer Cuartel. Ara obrirà nova oficina al carrer Mojon. També hi ha una oficina al carrer Padua, 1 de Ca'n Pastilla.

A Ca'n Pastilla també hi ha una oficina de la Banca March, primera entitat bancària del poble, la segona fou la Caixa Postal, seguida del Banc Central que està al carrer Singladura, a continuació va obrir oficines la banca de n'Abel Matutes, el Banc de Bilbao i el darrer ha estat el Crèdit Balear. Com hem dit abans, aquest estiu hi harà inauguració de ls oficines de Sa Nostra.

MANOLO MANJON

ESTALVI-IDEES I CREDI-IDEES DEL BANC DE BISCAIA

ENS AGRADA AJUDAR

FELIÇ ANY NOU

CIUTAT DE TOKIO, 6

Banco de Vizcaya

1 de Gener, Diada Mundial per a la Pau

El diàleg per la pau, una urgència del nostre temps

Per a la XVI Jornada Mundial de la Pau (1er. de gener) el Sant Pare ha escollit el tema "el diàleg per la pau, una urgència del nostre temps".

Avui més que mai veim la tasca de la pau i del desarmament com una urgència inajornable. A nivell mundial els aconteixements esdevenen amb una dramàtica rapidesa aparentment incontrolable. Aquella definició de la pau com a harmonia amb nosaltres mateixos, amb els altres i amb el món, la natura que ens envolta, queda anegada per l'esdevenir dels fets: guerres localitzades (Mig Orient, Afganistan, molts indrets d'Amèrica Llatina i un llarg i desgraciat etc.), cursa d'armaments perillosíssims per tota la humanitat, la fam al Tercer Món, els assassinats massius, l'atur, la natura destrossada...

Tenim a la nostra terra, a Mallorca, signes massa evidents de manca de pau. ¿Com pot haver-hi pau si l'egoisme, els interessos econòmics, la insolidaritat marquen la societat mallorquina? Gent sense feina, sense vivenda, és a dir, sense les necessitats

bàsiques cobertes que viure amb un mínim de dignitat personal ens denuncien la manca de pau.

Tot això i més, en una llista malhauradament interminable, no ens porten al pessimisme i al desànim, ans al contrari ens fan més evident i necessària la presa de consciència respecte del treball més urgent del nostre temps: treball per la pau. Pau que no és passivitat. El qui treballa per la pau no es desenten ni s'evadeix; treballa, en primer lloc, per la justícia. Perquè saben molt bé que la pau significa més que l'absència de guerra, significa més que l'equilibri de la por, significa més que el desarmament. La pau implica la pràctica integral dels drets de l'home i dels pobles, un desenvolupament i just, la cooperació, la no discriminació de races i d'individus, l'amistat, la confiança mútua, l'esperança. Pau —és clar— que no s'imposa ni es defensa per la força de les armes. Pau que es contagia, es sent, es viu, es canta, s'assaboreix, es dona.

La noves generacions, els joves, han pres força consciència de la possibilitat i del deure de la pau.

Els moviments pacifistes, arreu del món, són una crida forta i encoratjadora. Voldriem que augmentés el nombre dels qui fan de la pau el seu camí constant.

Els nostres infants han d'educar-se dintre d'una escala de valors on la pau estigui en el primer lloc: a casa, al carrer, a l'escola, al poble, als organismes socials, als mitjans de comunicació. Deixem de banda l'odi i la competitivitat, fins i tot al nostre més petit i íntim redol. Entenguem l'agressivitat com una maravillosa possibilitat de creativitat i mai com un condicionament social i cultural que ens aboca a la violència.

Ens sentim cridats i urgits: que tots duquem endavant la tasca de fer junta la pau, de promoure un diàleg constant i sincer, arrelat en l'amor i en la solidaritat, que arribi a tots els nivells de la vida. És el desafiament proposat en les paraules: "el diàleg per la pau, una urgència del nostre temps". Esteim convidats, la llarg de l'any 83, a un renovat esforç pel desarmament i la Pau.

JUSTÍCIA I PAU
MALLORCA

Quan els noms parlen

La Societat d'Onomàstica ha publicat, com a Butlletí Interior, uns treballs presentats al setè col·loqui celebrat a Mallorca. Que no us atabali el títol que citare: «Noms de bateig i llur transmissió a Ciutadella de Menorca». El que Jaume Mascaró i Pons exposa en aquest assaig és una pàgina viva de la nostra història.

«... Habitualment, el nom del fill venia predeterminat per les lleis tradicionals de transmissió i ningú, salvant situacions excepcionals, es planteja l'haver d'escollir un nom. A Ciutadella, com al conjunt de Menorca i probablement en àmbits europeus més amples, la norma de transmissió era, i és, molt clara: el primer fill porta el nom dels avis paternals, el segon el dels avis materns, el tercer el dels pares, i a continuació el dels oncles, primer els paterns, després els materns. Només si hi havia més fills, havien esgotat el repertori familiar, els pares podrien decidir lliurement el nom, que sovint era el del sant del dia o d'alguna devoció particular dels pares o avis. La regla s'aplicava tant als fills com a les filles. La rigidesa en l'aplicació d'aquest mecanisme crec que variava en funció del nivell social, essent més forta en les classes altes, en les quals la importància en el manteniment del nom dels hereus lligava la transmissió dels béns a la transmissió del nom. I sobre el valor que algunes famílies donen al respecte d'aquesta tradició en podria ésser exemple una anècdota recent i que he conegut directament. En una família de Ciutadella un dels fills no va voler posar el nom de l'avi al

primer nét, com corresponia, i aqueix, per indicar el disgust, va posar el seu propi nom, que també havia de portar el nét, al gos que acabava de comprar».

«... El fet que l'avi fos el padri dels nés que porten el seu nom subratlla el caràcter patriarcal de l'estructura familiar tradicional i l'important paper que els noms tenen dins d'aquesta estructura. A moltes famílies els termes avi/padri i àvia/padrina són emprats com a sinònims, fins i tot pels nés dels quals l'avi no n'és el padri».

Cap als anys 50 comença la introducció de noms nous, i Mascaró fa un interessant comentari a les conseqüències d'aquest fet: la progressiva substitució de la celebració anual del propi nom per la celebració primordial i exclusiva dels anys o del dia del naixement. En la societat tradicional, com que la majoria de la població portava un repertori reduït de noms —que sovint coincidien, a més, amb celebracions populars: Sant Joan, Sant Antoni, la Mare de Déu d'agost...— tothom sabia el dia en què cadascú celebrava el seu nom i així el nom esdevenia motiu de felicitació col·lectiva i de lligam social. Avui, en celebrar només el natalici, la celebració queda molt restringida a l'àmbit familiar i íntim».

Com va dir Enric Moreu-Rey en el col·loqui, és ben clar que l'antroponímia no és una simple branca de la filologia, sinó una ciència relacionada amb l'antropologia, la sociologia, la història...

Josep M. Espinàs

De societat

Els nostres veinats Josep Escalera Lara i Pilar Boada Postigo han vis alegrada la seva llar amb el naixement d'una nina ben

maca, de nom li han posat Maria Ester. Enhorabona.

La llar d'en Manolo Valverde i García, ferrer de ses Cadenes, i de na

Margalida Balaguer i Roig que és la seva dona, d'ha vist alegrat amb el naixement d'una nina. Li han posat Cristina.

BAR DON BENITO

us trobareu be amb Na Vicky i en Miquel

INTERNACIONAL PUB

Edifici Don Benito

Carrer de Sant Bartomeu, 63

Aprop del Camp de Fútbol

LA DIRECCIO DE LA CAFETERIA SANT DIEGO

US DESITJA
BONES FESTES

Graphic Art S.A.

★ TIPOGRAFIA ★ OFFSET

★ DPT. FOTOGRAFIC

SANT CRISTOFOL, 116 TEL. 268964

S'ARENAL DE MALLORCA

BONES
FESTES

El darrer crit en bosses i articles en pell

CURTITS

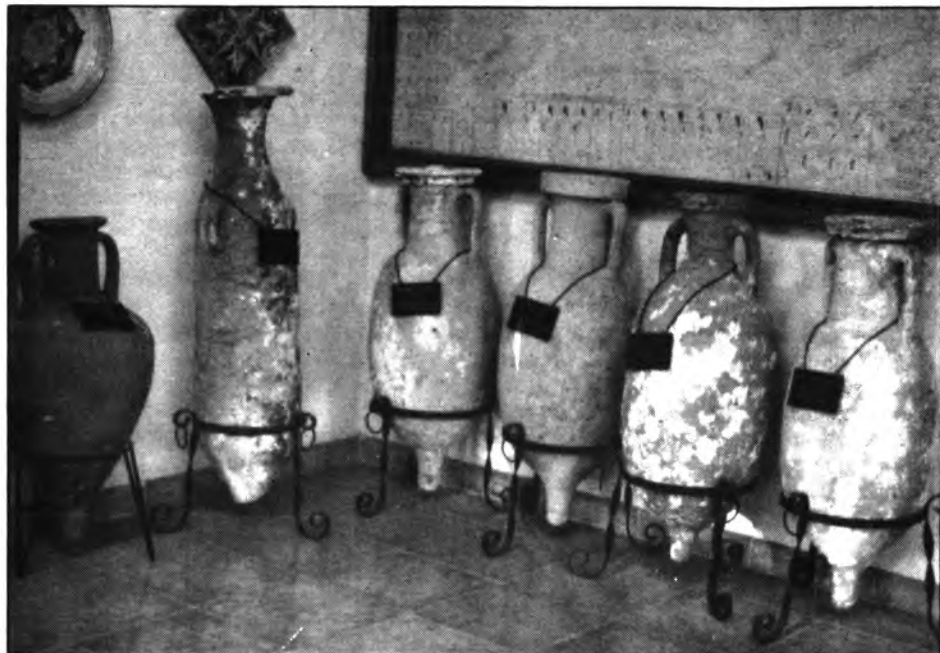
Avinguda Nacional
devora

HOTEL TOKIO

Un museu a l'Arenal: El museu de La Porciúncula

Vista de conjunt. El museu té tres sales.

Detall del Museu. Amfores romanes del S. III. per a transportar el "garum" o peix en conserva.
Foto Kamal

(I)
La zona de l'arenal, en l'època actual no tan cosmopolíticament visitada en el seu quasi desert hivernal, queda encara "ocupada" no tan sols d'establiments turístics, que preparen i esperen la pròxima temporada, sinó també per un altre tipus d'instal·lacions i centres culturals, que a la vegada rejuventeixen, amplien i milloren. El "Riu Center", talment un poblet mallorquí a la vora de la mar, acaba de ser inaugurat. I el Museu de La Porciúncula, amb tota casta de troballes i vestigis del passat, de la nostra història, amb sos mils d'objectes d'inestimable valor, relíquies venerades en les seves vitri-

nes. Quines novetats poden justificar ara la seva presència al nostre període?

Sabem que segueix obert i visitat diàriament per estudiosos i curiosos de la cultura i de la civilització; sabem que el IV volum d'una de les seves publicacions "Els nostres Arts i Oficis d'antany" sortirà a primeries del proper gener; sabem que allòs majors del seu Col·legi s'alternen els diumenges en el serici i control d'entrades per a guanyar-se una ajuda per a pagar el se viatge d'estudis; sabem que ja es troben molt avançades les "Guies del Museu" en francès, anglès, alemany i espanyol;

però, saben els nostres lectors de la Zona el contingut específic de tal Museu? A això anam.

Com que un Museu no se pot visitar des de casa, ni una cultura, manco si és ancestral, se podrà comprendre tan sols des dels llibres o d'un simple article, intentaré ser lo més possiblement periodístic, despertar la curiositat, amable lector, informant-te breument, suggerir-te i motivar-te per a finalment MOVILITZAR-TE. Aquí està el secret: Es precis posar-se en camí per captar el matís i la raó última en el diàleg amb els entesos. Es necessari posar-se en contacte més directe amb l'ambient i

amb el món que es vol conèixer: S'HA DE VISITAR EL MUSEU. En la vida lo que enriqueix és el diàleg, mentre que la sola lectura, a estones perdudes, o com per a adormir-se és lo que més se pareix a un estèril monòleg.

¿Sabies que el Museu de La Porciúncula conté espècies úniques en totes les Balears?

¿Sabies que les peces, que conté, sobrepassen els 20 mil, classificades en tres grans seccions: Arqueologia, Etnologia i Numismàtica?

¿Admets que sien els turistes precisament els qui mes s'hi acosten per visitar-lo, enlloc de fer-ho els

propis habitants de l'Illa i sobretot de la Zona de l'arenal?

¿Comprens que per visitar les seves sales i les seves vitrines, àmplies i modernes, que ocupen un espai de 256 metres quadrats, es rebí un donatiu-ajuda de 25 Ptes. —que no basten per a la dona de fer net dins una zona turística on el metre quadrat edificat se fa pagar fins a 300 mil ptes. unitat?

Tot se dona per ben emprat, si se compleix un servici per a la cultura i per a la formació de les persones. Aspectes del contingut del mencionat Museu, dates sobre el seu origen i principal promotor i actual director, publicacions en catàleg i en curs,

ja te les anirem presentant en successius articles. I fins i tot la nostra càmera fotogràfica te mostrarà els diferents espècimens d'interès especial. Aviu tan sols t'he volgut presentar el gran protagonista cultural de la nostra Zona, la de l'Arenal: EL MUSEU DE LA PORCIUNCULA.

Esperam, a la recíproca, la teva visita i presentació. Recorda que cada dia està obert. I que els diumenges tres allòs estudiants atenen el públic i amb una mínima aportació de la teva butxaca ajudaràs al seu "Viatge d'Estudis" de final de curs.

FRA ADOLF DE VILLARROIA

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

AGENCIA URBANA DE S'ARENAL PLAÇA DE LA REINA MARIA CRISTINA, 12

TELEFON 264839

FELIÇ ANY NOU

Festa nadalenca a La Porciúncula

Amb el teatre ben ple i la participació de quasi tot l'alumnat d'EGB i BUB, hi va haver a la Porciúncula un acte artístic, cultural i religiós de fi de trimestre i entrada a Nadal.

Entre els espectadors i els artistes que desfilaren per l'escenari, més de 800 persones s'arreplagaren a les 5'30 de l'horabaixa del dia 22; pares, padrins i amitats dels propis alumnes o de la comunitat religiosa.

El programa, molt variat: balls mallorquins, peces de música amb instruments de corda, gimnàstica rítmica i el plat fort de la vetlada, la pasada en escena d'un Betlem de caràcter mundialista, una mescla d'ensomni i realitat,

de màgia i d'il·lusió, on desfilaren perfectament caracteritzats i enbientats patufets i fades, xinesos i marciàns, pepons i pepes, moros, negres amb el seu bruixot i indis, tots amb festa de música i color a l'entorn del Nin Dèn i la seva estrella de Betlem.

Feren les del·lícies del públic que ho va trobar curt. Esperam que l'acte se repeteixi.

L'acte, presentat pels professors i pares de la Associació, va acabar amb una rifa organitzada pels alumnes de BUB pel seu viatge d'estudis, Foto KAMAL hi era en la persona del que subscriu.

FRA ADOLF DE VILLARROIA

LA CARNISSERIA MAS

DEL CARRER DE LA SALUT

Desitja a tots els areners

un bon any 1983

DESITJA A
TOTS ELS
ARENALERS
UN BON ANY
1983

EL COLMADO ROIG

Del Carrer de la Salut

us desitja a tots un felic

any nou. Tel. 264098

**JORNALERA PER HORES
S'OFEREIX
TEL. 26 50 05**

Conflicte a l'Hotel Veracruz

El Senyor Martínez és el director. El propietari, un holandès de nom Dross també propietari de la Agència de Viatges Marisol, empenyat aquest darrer en vendre la propietat a una cadena anomenada Catalans Hotels establida a Calella. Per comprar, volen la propietat lliure de plantilla.

Aquest és el problema, la plantilla. L'any 80 foren els primers intents d'enganyar la gent. La lluita del personal ho va fer inviable.

L'any 81, la lluita fou més dura amb amenaces d'acomiadament al qui no s'en volgués anar amb una

indemnització de 350.000 pessetes als qui duguessin més de 10 anys a l'empresa.

Durant tota la temporada del 82 les amenaces per part de la direcció han estat descarades. Finalitzada la temporada, la direcció oferí 45 dies de paga per any treballat a canvi de que els obrers demanassin l'acomiadament. No fou acceptat. Començaren les vacances del personal però als 6 dies 12 cambreres entre elles 2 delegades sindicals reberan la carta d'acomiadament. La causa? "Falta de limpieza i ruido a la hora de realitzar-la".

Davant d'això tots els obrers van intentar una conciliació però la direcció no acudí al tribunal. Els treballadors ocupen l'hotel per temps indefinit.

Cal remarcar la gran solidaritat de tot Mallorca a aquesta acció. El governador civil els ha rebut tres vegades i els ha donats el seu recolzament, també el delegat de treball, la CAEB; el PSOE, PSM, PCE, AAVV S'Arenal i Son Sunyer de S'Arenal s'han solidaritzat amb els ocupants de l'hotel.

MATEU JOAN FLORIT

Les dotze cambreres acomiadades de l'Hotel Veracruz avui readmeses.

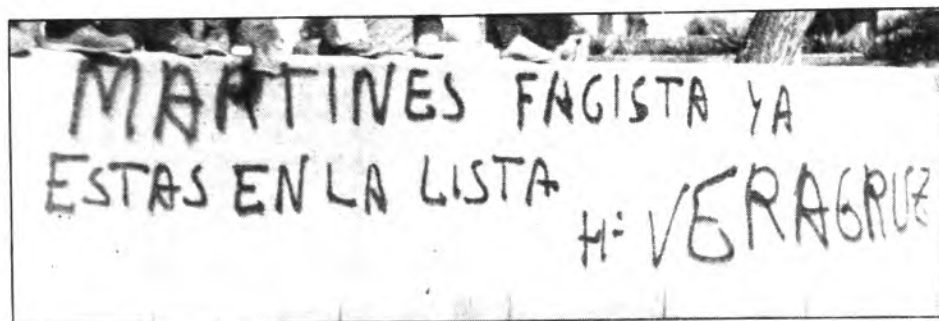
Gimnàstica rítmica

Seleccionades per el Campionat Estatal celebrat els dies 11 i 12 de desembre a Palència: Edelweis Farrus (La Porciúncula), Marili Hiroso (La Porciúncula), Joana Mut (La Porciúncula), Magdalena Font campiona de les Balears (La Porciúncula) i Margarida Vaquer (Patronat). Han quedat molt dignament i s'han passat per mitja Península. Foto: Kamal.

Argenteria i Rellotgeria MARINA

S'Argenter de S'Arenal Carrer Salut, 21

Atletisme

Partida a una de les carreres. Foto: Kamal.

El diumenge abans de Nadal se va desenvolupar a la Porciúncula, el tradicional Cros del Club Opiussa en la seva quarta edició, amb la participació de 150 atletes de les categories, cadells, juvenils, juniors-seniors, i veterans en

les modalitats masculina i femenina.

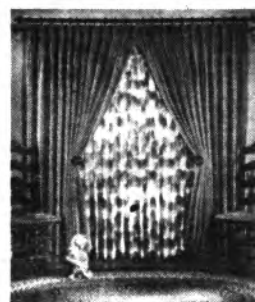
Se repartiran 20 trofeus alhora que hi va haver una rifa, entre tots els dorsals, de licors i de paquets nadalencs.

A la carrera Reina, en Tià Tebassa de la barriada

de Ses Cadenes del Club Mediterrani Porciúncula, va quedar subcampió.

A la prova de juvenils, també va quedar subcampió en Josep Antoni Sitjar, del Club Mediterrani Porciúncula.

ADOLF DE VILLAROA

**MERCERIA
L'ESPERANÇA**
CONFECCIO I
MUNTATGE
DE CURTINES

Carrer Salut, 18. Teléfon 26 54 09.

La política a la nostra comarca

Els membres del consistori que governen a Lluçmajor se preparen per a les eleccions municipals. La UCD llucmajorera se troba a un nivell baix de militància, però els regidors i el batle que formen la majoria municipal estan ben units i amb la moral ben alta de cara a les properes eleccions. Com que han fet moltes feines i ben fetes, és possible que tinguin molts de vots tant a Lluçmajor com a S'Arenal.

Els membres de la Unió Mallorquina, també se mouen molt per Lluçmajor i

per S'Arenal amb gent escindida d'UCD a l'igual que els d'AP que cobren molt de coratge arrel de les legislatives. Les municipals i les autonòmiques són un altre cosa, hi pot haver sorpreses el més d'abril.

Els que sí tenen la moral alta són els socialistes del PSOE els quals si posen gent qualificada a les seves llistes agranaran ben arreu, sobretot a S'Arenal, on els obrers són majoria.

El PSM no se presentarà a les municipals de Lluçmajor i és una llas-

tima perquè és un partit mallorquí que defensa les classes treballadores i defensa les senyes d'identitat del nostre poble alhora que la integració dels immigrants a aquesta Mallorca que els ha acollits. De totes maneres a S'Arenal és ben possible que se presenti una candidatura independent i independentista molt acostada al PSM. Suposam que el PCE també se presentarà a Lluçmajor, encara que amb poques probabilitats de treure regidors.

MATEU JOAN FLORIT

Portugal

Motí a un poble a les eleccions municipals

Uns set milions de portuguesos elegiren aquest mes passat als seus representants als municipis al continent i a les regions autònomes insulars d'Azores i Madeira.

Tot va ocórrer dins un gran ordre menys a una localitat del nord de Portugal que se va revoltar per reivindicacions locals i va impedir la votació als seus 6.000 electors.

Centenars de persones

invadiren el corté de bombers de Vizela, feren sonar les sirenes i ocuparen els carrers cridant consignes contra les autoritats de Guimaraes, el municipi que controla aquest llogaret de 6.000 electors.

Les reivindicacions locals del poble de Vizela són les mateixes del poble de S'Arenal. La creació del seu propi ajuntament... Aquí serà difícil ocupar el parc de bombers i fer sonar les sirenes a les

pròximes eleccions, serà impossible perquè no en tenim i quan arriben està tot cremat. Haurem d'inventar un altra cosa si volem fer fracassar unes eleccions.

Però no ho faren, perquè són gent pacífica, que passam de moltes coses... A més tenim camins legals i democràtics per aconseguir la independència del nostre poble.

REDACCIO

A partir del primer de gener

Cinc localitats basques recuperen la seva soberania municipal

Bilbao (Efe) L'u de gener de 1983 culminarà el llarg procés de sensantxió de cinc anteesglésies unides a Bilbo durant els darrers 40 anys i aquest mateix dia començarà la seva singladura cinc nous municipis autònoms.

Així ho aprovaren les Juntres Generals de Biscaia a la seva darrera reunió del 16 de desembre de

1982, i així ho va ratificar el Govern Basc a la seva reunió del 22 de desembre de 1982.

Les 5 localitats que recuperen la seva sobirania municipal són les de Erandio, Lujua, Sondica, Derio y Zamudio, situades totes elles a la comarca coneguda com el Toxori Erri.

Aquestes anteesglésies —nom tradicional de les

entitats municipals de "terra plana" o foral de Senyoriu de Biscaia —ren fusionades durant mandat de l'anterior c d'Estat. Concretame Erandio ho fou l'any 19 i la resta l'any 196 dins de la política d'expansió de la capital bas que quedava petita davant el creixement industrial que experimentà a la dècada de los 60.

La gent

No fa falta anar a ciutat per llogar pel·lícules de vídeo. A Ca'n Pastilla hi ha un video-Club amb unes 400 pel·lícules, totes en foraster. Tenen un projecte dur pel·lícules en altres idiomes ja que S'Arenal de Mallorca és una zona on a més de forasters hi ha moltes més gent; alemanys, francesos, anglesos i mallorquins...

En Xisco de s'Iris que és el tresorer de la nostra Associació de Veïnats, diu que avui que tenim democràcia les associacions hi són demés, també diu que està contra la creació del nostre municipi perquè comandarien els forasters. Si no estas d'acord amb l'ideari de la associació i a més consideres que no te raó d'esser, hauries de dimitir! Seria lo més honest per la teva part O no?

La gent del PSOE de

Lluçmajor, no està en contra de la creació del nostre ajuntament, el que s'ha de fer, diu en Tomás Garcia, és explicar els pros i els contres que això comportarà pels habitants de S'Arenal. A la nostra pregunta de quina desavantatge hi veu, no en va poder enumerar cap ni una. I que no és guapo això?

Encara hi ha autobusos de la Companyia Riera que peguen una pitada quan me veuen pel carrer. De totes maneres són pocs. La majoria són bons amics meus. La millora, però que representa pel poble la vinguda de SALMA val això i molt més i els arenalers ho saben.

A les Esbertades del més passat, el seu autor demanava que s'havia fet de n'Andreu Gelabert, antic president dels aficionats de l'Arenal. Ara ja ho sabem: ha emigrat a Orlan-

do (Florida) on representarà una companyia de sopars espectacle (barbacoas) i és que els mallequins d'això en sabem poc. Segur que n'Andreu monta un equip de futbol per allà ja que això a m desgrava impostos. N'Andreu rebrà allà la revisió de S'Arenal cosa que mantindrà en contacte amb tots nosaltres. N'Andreu ha estat fins ara l'entrenador dels infantils de la Porciúncula. Se cometa que el nou entrenador serà en Roman.

En Sebastià del Bacmo diu que no pensa obrir la discoteca aquest any que ve. Entre xorisos anglesos ha tingut mas disgusts, això d'ença que en Tolo se va quedar tot sol. En Cas d'obrir, hauria d'esser amb nova direcció i nova decoració. Diu en Tià que val més estar tot sol que mal acompanyat.

La infidelitat sexual produeix el càncer en la dona

Barcelona. — Les dones que canvien habitualment de parella estan més exposades al càncer ginecològic, segons el doctor Ramon Labastida. «Els hàbits sexuals canviant augmenten sobretot el risc de càncer de coll d'úter, perquè és més difícil mantenir la higiene i perquè solen implicar la utilització de sistemes anticonceptius, que generen trastorns en els mecanismes hormonals», ha dit el doctor Labastida, que dirigeix el congrés internacional d'oncologia.

"Puc demanar-li la ma de la seva filla per aquest fi de setmana?"

CAJA DE BALEARES

"SA NOSTRA"

A S'ARENAL, CARRER MILAN. 39

AL PIL·LARI, CARRER,

MONTANYA, 6

BONES FESTES

A TOTS

La "n" minúscula està alarmada

El senyor Jesus Prados Arrarte, catedràtic de Economia Política, acaba d'estrenar la cadira "n" minúscula a la Reial Acadèmia i, amb tal motiu, ha pronunciat el seu discurs d'ingrés a la "docta casa".

Aquest silló és un dels deu de nova creació que la Acadèmia dedica al llenguatge tècnic i, en aquest discurs d'ingrés, el senyor Prados Arrarte ha dit, suposem que entre altres coses perquè el diari no diu més:

Josep M. Palau i Camps

"La disgregación del lenguaje técnico económico parece cada vez más grave si cada país de lengua española utiliza sus modismos o traduce a su manera las voces británicas o norteamericanas", i va fegir després: "peligra la unidad de nuestra lengua, amenazada de disgregación, como ocurrió en su tiempo con el latín".

Sembla, doncs, que la "n" minúscula, nova de trinca, està més que alarmada i veu en perill de descomposició la noble llengua que hauria de ser una de les llengües més fortes i més consolidades d'aquest món. Una llengua antiga es veu amenaçada, segons el senyor Prados Arrarte, des de dintre mateix. Tenim traïdors a casa! És el crit d'alarma.

A mi, personalment, em sembla que aquest senyor és una mica, o un

molt, exagerat. En la actualitat, i degut a la facilitat de comunicacions, a més d'altres coses, totes les llengües accepten traduccions d'altres llengües, i en especial de les anglosaxones, per a anomenar coses noves tècniques noves les quals, en la seva major part, venen d'aquells mateixos països que, a més, ens en faciliten el nom. I això no és nou, anatem, només, la gran quantitat d'anglicismes que el futbol va aportar al castellà, entre altres llengües.

Però això no és el pitjor perquè, a més, cada país de parla castellana, "utiliza sus modismos" i jo crec que això ja pertany a la dialectologia i, és més, penso que tot hom té dret a les seves pròpies formes dialectals, això sí, en el parlar, car tothom, es vulgui o no, parla una dialecte, el d'allà on va néixer, car les llengües, realment,

només s'escriuen. Cal, doncs vetllar per l'escriptura, però respectar la manera de parlar de cadascú, sempre, és clar, bandejant els barbarismes.

El senyor Prados, que és a l'altra part de la barricada, està espantat. I un es pregunta, com estaria si estés en aquesta banda? Aterroritzat?

Perquè, potser caldria recordar-ho, la nostra de llengua ha estat encara molt més maltractada que la seva, i això que vivim en un mateix Estat, un Estat que, al llarg de la història, ens ha demostrat mantes vegades la seva adversió pel català, ens ha volgut imposar, de grat o per força, aquella llengua per la disgregació de la qual està tan alarmada la lletra "n" minúscula.

Que no s'espanti tant el nou acadèmic que tampoc la cosa no és, ni de molt, tan feresta.

La nostra llengua ha estat foragitada de l'escola des de l'any 1714 i encara aguanta; la nostra llengua ha estat treta del paperam oficial i encara no s'ha mort; la nostra llengua ha estat, i és encara, atacada des de dintre per una munió de castellanismes, i encara

aguanta...

Racomanem, doncs, tranquil·litat al nou acadèmic car hem de suposar que, si la nostra maltractada llengua ha aguantat, al llarg dels anys, tants i tants d'atacs, tantes i tantes manipulacions, des de dintre per aquells que, sense cap base científica la volen dividir, com des de fora per uns governs, sortosament quasi passats a la història, que ens han volgut matar i que, encara, s'han enfadat perquè no ens volíem morir.

Si la llengua catalana ha sofert i ha aguantat tants i tants atacs, ja directes ja camuflats, penssem que el poble de parla castellana serà tan ferm en la defensa de la seva llengua, escampada en dos continents, com ho hem estat nosaltres en la defensa de la nostra en aquest petit racó d'Espanya.

Que cal lluitar? d'acord. Ala, doncs, senyor Prados Arrarte, ha fer el que hem hagut de fer nosaltres durant més de dos segles. Que no hi està acostumat, no es preocupi, home, a tot s'acostuma un si estima de bon de veres les seves coses i, entre altres, la llengua.

Tercera edat. Servei a domicili

Enguany ha començat el servei a domicili per a la tercera edat. L'Ajuntament de Ciutat en primer lloc, i la Seguretat Social després, han destinat un petit pressupost i han començat unes experiències. Començà també l'Escola de Treballadors Familiars (carrer del mar, n.º 6) a preparar persones per a l'assistència domiciliària.

a l'entorn d'aquestes primeres passes en aquest sector, cal fer algunes reflexions:

—En primer lloc és de justícia reconèixer el mèrit de les persones, de les institucions i dels assistents socials que han sabut respondre a les necessitats concretes malgrat les dificultats burocràtiques. Aquestes han duit una pèrdua valiosa de temps i de vegades un retràs en la resposta.

—L'administració de l'estat i els reglaments que governen aquest sector, s'han demostrat enfora de la realitat. Els estatuts haurien de ser més àgils, amb menys entrabancs i condicions. Però ja és un mèrit que els responsables de l'administració comencin a

comprendre i a dir que les solucions massives a la tercera edat no són tals solucions i també és molt important que comencin a entendre que els vells estimen ca-seva i que deixar-la sempre les serà un trauma contra un dret natural.

—Sortosament pels vells i per a la causa social, els dirigents de "Madrid" han "permès" que els dirigents "provincials" adjudicassin a causes emparentades el remanent de quasi dos milions per atenció de la tercera edat a domicili, que ara encara resten dins la caixa provincial de la Seguretat Social. Però no deixa de ser un lamentable error de programació i de reglamentació.

—Amb tot, la culpa pot ser estigui més aprop de la base. Perquè falta gent i manquen institucions que visitin amb calma els vells a ca-seva i puguin donar testimoni i proves de les seves necessitats concretes, sobretot quan la família no les cobreix. No és just que les persones que tota la vida han treballat, han donat uns serveis a la societat i han pujat una família, quan arriben els darrers anys, morin com un ca, o dins l'anonimat d'unes grans cases. I no és just que així passi també a aquells que no tenen seguretat social.

—Els grups interessats o les persones sensibilitzades als problemes de la tercera edat hem d'anar fent un inventari raonable i exhaustiu de les situacions concretes dels vells més abandonats que no poden accedir a una residència social. L'administració comença a destinar-los un pressupost, que si els de la base reivindiquen i justifiquen, pot anar creixent.

Sempre serà vera aquella idea: si vols sebre quin grau de maduresa ha aconseguit el teu poble, mira com tracta els seus vells.

D. D. D'ACCIO SOCIAL

Marginació i sistema

Des de les resonàncies de la més dura i trista realitat, la paraula MARGINAT sona com qui diu: al marge, a la vorera, sobbear, estar fora de lloc, ser una desfeta, una deixalla.

Cada sistema socioeconòmic, sociopolític, socioreligiós, produeix els seus propis i específics marginats. No hi ha cap sistema sense marginació.

Allò que és esperançador, però que no passa enlloc de la Terra, seria poder canviar aquesta afirmació i poder dir: cada marginació acaba qüestionant el sistema que la crea, el posa en crisi de tal

forma que acaba transformant-lo.

El nostre sistema capitalista produeix els nostres marginats socials. Ells són fruit directe, lògic inexorable de la roda capitalista: com que ja no produeixen, ja no consumeixen, ja no serveixen per res al sistema. Els marginats, no caben dins el sistema capitalista.

La gran pregunta és: una vegada produïts, er la seva pròpia dinàmica, ¿que fa el sistema amb els marginats?

La resposta és cruel, però inapelable: com que no li resulta econòmic rea-

bitar-los, els dona el mateix tractament que a les deixalles.

Al sistema no li interessa gastar temps, diners, personal, esforç... per a reconstruir sempre en precari una màquina vella, i això és el marginat dins del nostre sistema capitalista, quan hi ha mils de màquines noves que esperen ser estrenades a baix preu i sense condicions. Amb dos milions i escaig d'aturats, disposats a vendre-se, a començar a fer feina a qual-sevol preu, mai interessarà al sistema "regenerar" als marginats. L'operació no és rendable.

Refer un home romput és car, lent i improductiu.

Per això el nostre sistema dona als marginats el mateix tractament que a les deixalles.

Si el país es avançat, les clavagueres per canalitzar les deixalles humanes seran netes, dignes, assegurades, modèliques. Cumpkiran les mateixes condicions dels bons albellons: ocults, amb bona olor, desinfectats...

Ala països menys avançats, menys civilitzats, els marginats, igual que les deixalles, estaran al carrer, o seran recollits a llocs do-

lents.

Igualment que en les deixalles, segons el grau d'avenç, amb els marginats els governs inverteixen pressupost, tècnics, estudis, planificacions, professionals, cases...

No hi ha sortida de la marginació sense un canvi de sistema. I no hi ha final de marginació mentre existeixin sistemes.

La gran utopia seria que la marginació, igual que fan les llargues amb el cos del lleprós, servís per evidenciar la fallada del sistema.

RECANVIS

NUEVA OLA

Venda d'accessoris, bicicletes i motocicletes Reparació de bicicletes Carrer Trassimeno, 64

S'ARENAL DE MALLORCA

ADREÇOS DE TAULA-LLENCERIA
BRODATS
PARAMENTS-FLASSADES I
ENCARRECS

Brodats JIM

Antonia Catalá

Exercit Espanyol, 3
Telèfon 263819 S'ARENAL DE MALLORCA

Bar Restaurante
Club Bahia

Especialitats
Peix fresc
Carns de Girona
Plats típics mallorquins

"BAHIA GRANDE"

S'ARENAL DE MALLORCA

ESPANYA POT HAVER CANVIAT

A nivell d'Estat s'ha produït un canvi polític molt important, el primer que es produeix d'aquesta magnitud en tota la història. Per voluntat majoritària passam d'un govern de dretes a un govern d'esquerreres. Si això ens ho haguessin predicat fa sis anys no ens ho hauríem cregut ja que fa només sis anys que una persona, per la senzilla raó de tenir una activitat declaradament socialista, era jutjada, torturada i tancada a la presó. Realment el canvi ha estat molt gros i a partir d'ara podrem comprovar que encara ho serà més.

La dreta franquista sempre ha predicat que si entraven els socialistes farien la repartidora, que ens ho prendrien tot i que cremarien les esglésies i els convents. Si els militars franquistes i el capital reaccionari deixen governar amb tranquil·litat comprovarem que tot això que ens aficaven dins el cap no eren més que mentides i un intent dels de sempre per fer por per poder conservar els privilegis que havien conseguit amb la dictadura.

A aquestes eleccions passades vérem com, davant la inaturable victòria socialista, els feixistes tornaven sortir al carrer i, aprofitant el seu poder caciquil, feien viatges amb la gent més ignorant del poble per tal d'aconseguir uns vots per a la seva opció conservadora; demostrant una vegada més el seu egoisme, el despreci cap als drets humans i la manipulació de la incultura que ells durant tants d'anys havien propiciat.

Aquesta dreta reaccionària, a nivell d'Estat, va perdre i això és molt important. A nivell de Mallorca, una vegada més va quedar confirmat que el nostre poble és molt conservador. Si miram els vots de tota la dreta veurem que el nombre és superior als aconseguits per l'esquerra i això no és lògic si analitzam el que ha fet la dreta amb la nostra illa de Mallorca. En primer lloc, ha venut gran part de Mallorca al capital estranger; ha destruït el paisatge mallorquí i ha especulat amb el patrimoni de tots els mallorquins; la pagesia ha estat maltratada, sense cap ajuda, i el nostre camp s'ha anat empobrint; no hi ha hagut planificació de tipus industrial ni d'infraestructura, tant sanitària com viària, etc...

Darrerament la dreta, veient que les coses canvien i que se'ls acabaran les mamelles legalment institucionalitzades, no han dubtat en donar les darreres esperonejades i posar els seus interessos particulars per damunt els de la comunitat. Hem vist amb sorpresa com el govern ha fermat concerts econòmics amb els americans; ha decidit urbanitzar Cala Mondragó sense consultar els mallorquins; s'han esborrat dels ordenadors les compres un poc compromeses i que s'haguessin pogut investigar; en una paraula, han fuit del poder esborrant tot allò que fos compromès i fent molts de caps que després costa molt desfermar.

Desitjam molta sort al nou govern perquè creim que li farà falta.

Andreu Majoral

El marginat, ¿neix o se fa?

Sempre que ens referim a la marginació, aquesta és la pregunta que ens feim. Volguem o no sempre unim la noció de causa amb la càrrega de culpa. Ens interessa saber, per dir-ho de qualche manera, qui és el culpable: ell o nosaltres.

La resposta: EL MARGINAT NEIX I EL FAN.

El marginat ha sofert un llarg procés fins a arribar a exercir com a tal. Dins aquest procés hi han entrat uns components personals, hereditaris, i uns factors ambientals, socials.

Ja que el marginat és un "artista en desgràcies", podríem afirmar allò mateix que s'afirma de tot artista: "neix i se fa". Sense estudis i sense ocasions, molts d'artistes haguessin quedat en simples i desconegudes possibilitats, inclús per a ells mateixos. De la mateixa manera, sense l'atur, sense la crisi familiar, econòmica, social, sense aquests

factores externs, el marginat hauria romàs dins l'anonimat. Però també és cert que, per moltes crisis que vinguin, si no ets marginat, d'una manera a altre arribes a duperarles.

Enumerarem els components personals del marginat, només uns pocs, els que creim més significatius i més comuns, es a dir, aplicables a la majoria:

HIPERSENSIBILITAT. Es la base personal de tots els marginats. Estan malalts de la sensibilitat. Ens pareix adequada la frase que afirma que els malalts del cap, en realitat d'on pateixen és del cor. El marginat s'ha romput perquè era de vidre. El ferro difícilment se romp.

MANCA D'AFECTE. Fa anys Pius XII ja deia: "les persones son dolentes perquè no sels ha estimat abastament". El marginat és un afemagat d'amor, de companyia, de comprensió, de ternura. Mai ha estat estimat, apreciat, valo-

rat com ell necessitava, com ell sentia necessitar.

NO ACEPTACIO DE SI MATEIX. No ens referim al seu físic, que a vegades és ben difícil d'acceptar, ni a la seva posició personal respecte al món que l'enrevolta, ens referim al seu si íntim, a les seves inclinacions determinants. Un siquiatra, després d'anys de tractar amb marginats, va arribar a la conclusió que el 95 per cent tenia una homosexualitat latent i no acceptada. Aquesta falta d'acceptació conlleva, pràcticament en tots els casos, una càrrega molt forta de massoquisme, de necessitat d'autodestrucció.

INFANTILISME. La debilitat del marginat li ve de la seva hipersensibilitat constitutiva, però també d'haver quedat ancorat mentalment, sentimentalment, a l'època de la infància. Dit d'una manera més planera: el marginat és exactament com un nin.

Amb tota la ternura que despertem els nins, però amb tota la inseguritat, la irresponsabilitat del nin. A nivell pedagògic s'ha pogut comprovar que el marginat i el nin responen a un mateix plantejament i a uns mateixos incentius.

MANCA DE DEFENSES. Per temperament, per constitució física, el marginat no va poder crear-se un sistema defensiu. Es curiós com d'una mateixa família l'un és marginat i l'altre no, havent viscut a la mateixa casa, la mateixa escola i el mateix barri.

BAIX COEFICIENT INTELECTUAL. Aquesta afirmació ve comprovada per la llarga mostra de tets realitzats als centres de marginats. Dins la nostra societat, on el sentiments no contenen i on la sensibilitat no se cotitza, el baix nivell d'intel·ligència se paga primer amb l'explotació i després amb la marginació.

Prehistoria de la marginació social a Mallorca

El fenomen de la marginació social, entenent com a tal a les persones adultes —que ja deixaren de ser nins marginats i encara no són vells— totalment desesperades, sense feina, sense família i sense defensa, és nou a Mallorca. Pràcticament duu una dècada entre nosaltres.

La raó d'aquesta novetat és ben simple: abans no existia "lumpen" a Mallorca perquè cada u, encara que pobre i miserable tenia el seu propi lloc.

Mallorca fou, fins ara fa pocs anys, una societat agrària amb estructures pre-industrials. Les poques fàbriques, més be petits tallers, constituïen una excepció més que una regla. Mallorca tenia una estructura social camperola; pràcticament feudal. I al camp, dins el nostre camp mallorquí, tots tenien el seu propi treball, i moltes vegades la seva pròpia misèria. Tots servien per qualche cosa; aquell que no servia per llaurar servia per guardar els porcs; l'esser un poc oligofrènic no li impedia de guardar els indiotis; i el pastor podia seguir amb la guarda de l'amo encara que se passas els diumenge al casino.

Mallorca va passar del camp al "boom turístic". Durant els vint anys d'auferia turística, quan els directores anaven a l'arribada del vaixell per endur-sen als nou arribats, temporers immigrants, a fer feina als seus hotels. Quan els cam-

brers i els "pinxes" d'estiu se convertien automàticament el picapedres a l'hivern. En aquells temps no hi havia marginats perquè tots trobaven una feina als hotels; un lloc per a dormir als soterranis; un lloc per menjar les sobres dels clients dins els menjadors de personal; un lloc per a fer feina sense assegurança, sense dia lliure, amb horaris xapats al llarg de la jornada... però feina al cap i a la fi. No calia preocupar-se si te despedien d'un hotel; a les poques hores en podies trobar un altre: les infra-condicions eren sempre les mateixes.

La marginació social se va fer notar amb l'arribada de la crisi. Els marginats foren els primers en quedar-se aturats i per

sempre.

Amb l'arribada del "moviment obrer" i l'adveniment dels sindicats, la marginació social va quedar clarament delimitada. Els qui anaven darrera, els desenganxats eren clarament el "lumpen". A me-

sura que se perfeccionaven els convenis, a mesura que l'obrer aconseguia un bon sou, més marginats quedaven els marginats, més desamparats quedaven els desamparats.

JAUME SANTANDREU

**Bar
Cosmopolita**

DE'N CARLES I NA MELANY
NA CASA DO PULPO
BOAS FESTES I PROSPERO ANO NOVO
CARRER TERRAL, 44
Tel. 263099
S'ARENAL DE MALLORCA

BONES FESTES I FELIC ANY NOU

**CARNISSERIA
I "CHARCUTERIA
TOLO"**

CARRER BOTANICO HERMANO BIANOR, 23

Descobriment important

Fa 53 anys ha havia una revista mensual al nostre poble

Ara que és el segon aniversari d'aquesta revista arenalera que se diu S'ARENAL DE MALLORCA, revista que creiem era la primera de pericidat mensual, un llibreter de Llucmajor, en Nicolau Roca que té el seu establiment davant l'ajuntament, ens ha tret del nostre error. Efectivament, ens ha regalat aquest preciós document de la història arenalera que reproduïm per els nostres lectors.

CONCEPCION ARENAL és el nom d'aquesta revista que nasqué a principis de l'any 1929 i va tenir una durada d'un any i mig, la seva directora era una tal Margarita Leclerc d'idees molt avançades per aquell temps admiradora de na Concepcion Arenal, una publicista gallega nascuda al Ferrol caracteritzada per les seves tendències humanitàries i feministes. Exaltà el seu concepte de la assistència social en la seva obra "La Beneficència la Filantropia i la Caridad" (1861) i s'interessà pels problemes penals "Cartas a los delinquentes" (1865) socials, "La cuestión social", feministes, "La Mujer del Porvenir" (1869) i jurídics.

La seva obra literaria compren "Cuadros de la guerra" d'intenció pacifista, la novel·la "Historia de un corazón" i unes "fábulas en verso" (1851)

Aquesta Margarita Leclerc, admiradora fervent de na Concepció Arenal, reproduïa a la revista arenalera, textos de la seva mestra, vivia a la Plaça Nova —que ara se diu de la Reina Maria Cristina— amb el seu home i ten-gueren un nin que morí als tres mesos per manca d'assistència mèdica.

A la revista també hi ha anuncis de negocis del poble, cosa que ens des-cobreix que l'any 29 ja hi havia un turisme que si no hagues estat del golpista Franco i del feixista Hitler amb les seves maleïdes guerres, el turisme de S'Arenal i de Mallorca avui no tendria 25 anys, en tendria més de 50. L'història, però, a vegades l'escriuen els bojos i així ens va.

Tornant a aquesta important troballa històrica que és CONCEPCION ARENAL puc dir que la reproduïm un poc cada mes que tothom coneixi el que era S'Arenal d'aquell temps.

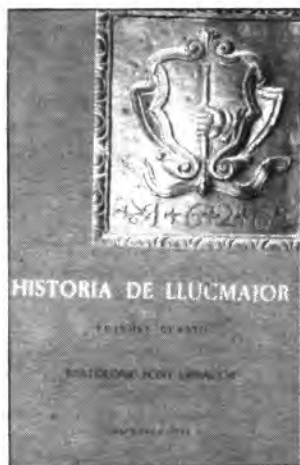
Llibres ben arribats

A la redacció d'aquest periòdic hi arriben molts de llibres d'ajuntaments i d'altres entitats. També hi va arribar el periòdic LA TARDE que el dia de la seva aparició donava noves ben tristes.

Els llibres que ens arri-

ben, són tots en català. Aquest diari nou, es en castellà i ja són 5 els diaris que surten a Ciutat tots en castellà. Fins quan? Un diari en català seria un bon negoci a Ciutat i no tendria competència!

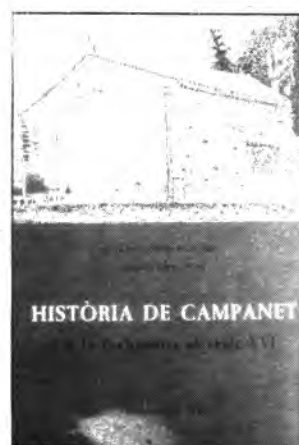

"ORGIA" EN PODER DE LOS PIRATAS DE ARGEL

¡UN MILLON! PARA UN NUEVO BINGO

INCENDIO EN EL ARENAL: TRES MUERTOS

Els altres mallorquins

En analitzar el problema de la immigració a Mallorca, com a qualsevol altre lloc, es té el desavantatge que no existeix cap tipus de solució a curt termini. Qualsevol mesura que es posi en pràctica ha d'esperar, almenys, una generació perquè es donin els resultats esperats.

Es difícil quantificar la magnitud conflictiva de la immigració a Mallorca que, a priori, sembla menys important que la d'altres zones immigratòries espanyoles. No obstant això, el fet de ser una illa i la desconfiança secular d'aquesta terra a tot allò que ve de fora, donen una característica especial a aquest problema.

Per damunt qualsevol altre plantejament, ens trobam davant un tema de xoc entre classes socials i d'aquí es deriven totes les conseqüències. Amb freqüència s'oblida que l'emigrant s'ha vist obligat a abandonar la seva terra, cultura, i els perfils d'un paisatge que ha vist des que va néixer, per un problema purament econòmic i es veu catapultat cap a un ambient i uns costums que desconeix i que li són freqüents hostils. Arriba al seu lloc d'immigració i es col·loca —com és natural— en el més ínfim estrat social. Comprovarà que recórrer un mateix camí li costa el doble d'esforç i que els seus errors també els pagarà doblement. Davant aquesta perspectiva s'atrinxera i aquí comença el problema. La comunitat immigrant, gràcies que ha augmentat espectacularment durant els darrers anys, ha pogut organitzar-se suficientment per tenir el seu propi medi distint d'aquell que l'envolta, creant un precipici entre els dos.

Ningú no és culpable que s'hagi creat aquesta situació però si que hi ha responsables que haurien d'haver evitat que fos conflictiva. En primer lloc, els poders públics a Mallorca no han fet absolutament res perquè es produís una autèntica simbiosi social i per tant els fills dels immigrants tendran la mateixa problemàtica.

La qüestió lingüística, pas primordial per aconseguir aquesta integració ha estat oblidada per complet, les noves generacions es trobaran amb el mateix tema, s'eternitzarà i, a força de ser torpes, es crearà un autèntic conflicte que, avui per avui, encara pot ser resolt. Es absolutament necessari que es procedeixi de manera urgent i valenta, a la normalització lingüística entre ambdues comunitats. L'enteniment oral obrirà de pinte en ample les portes per a la comprensió cultural i el respecte mutu. I aquí és on l'administració preautonòmica no dona la talla i pràctica una política d'estruc que, per no provocar possibles friccions, prefereix ignorar la base de la qüestió i desentendre's d'una responsabilitat històrica.

Esbertades Esportives

Per gentilesa d'Assegurances Mare Nostrum

I començam amb una notícia de petanca. Al local social del club, "Restaurant Cabrera", just al costat de les mateixes pistes del club, es feu un acte de agraïment i distinció al president de la entitat. En Josep Coll rebé de mans de Francesc Vera una artística placa de plata com a testimoni d'estima i aplexi.

En Josep Coll fou el primer home que va inscriure un club arenaler a la Federació Balear de Bolls y Petanca. I des de llavors segueix de primer mandatari amb notables èxits de tota índole.

Recordem que l'any 1974 el Club Petanqué Son Verí organitzà el Campionat d'Espanya de petanca, en totes les categories. L'escenari fou davant l'hotel San Diego al carrer de Miramar. Hi hagué assistència del president nacional i altres autoritats esportives espanyoles.

Enhorabones a Josep Coll i al club petanquista de la part de dalt de S'Arenal. Que segueixi la ratxa.

Un altre dia parlarem del Club de Petanca S'Arenal. És més difícil donar notícies d'aquest club ja que quan ho intentem no hem trobades facilitats. Quan era president en Sebastià Mas la cosa tenia més ambient d'amistat i millors relacions públiques. Però esperem que qualcu del club algun dia col·labori per donar notícies més sovint. Gràcies per adelantat.

Pasará el porter Capellà a l'Espanya de Lluçmajor? Això és lo que es diu els darrers dies.

I es que l'Espanya té el bon porter titular lesionat. I es ben ver que Huguet

Joan Bennasar i Rosselló, president del C.P. S'Arenal.

es un element molt important dins l'engranatge del club llucmajorer.

Noltros direm que també en Capellà es necessari a S'Arenal. Que hi diu a tot això el "mister" Josep Dols?

Una papeleta puñetera per l'Espanya ja que el porter suplent en Noguera no acaba de complir a satisfacció la missió encarregada. I és que cinc gols contra el Calvià dins Lluçmajor y una semana després quatre a Son Servera son molts de gols en contra.

I de miracles res. Es posar en Rosselló-Bassa en el lloc d'en Miguel Jaume i les coses van per l'estil. De miracles res. I menys en fútbol. I es que la Regional Preferent no es la Tercera Divisió Nacional.

Que prengui mostre en Rafel Heredia i els demés directius. Ho deim per si el S'Arenal ascendeix a Tercera aquesta temporada, cosa difícil però no impossible. S'hauria de reforçar la plantilla. Hi això costaria bastants de doblers.

I ja se sab que les vacas grasses se moren o fugiren molt enfora. I "caballos blancos" tampoc en surem. Idó qui pagaria el reforç de la plantilla. Els hotelers? A Cala Millor pagam. Però a S'Arenal per ara la seva col·laboració no es suficient.

Però si el S'Arenal jugàs més amunt i el mitjans informatius parlaven de l'equip més intensament i sovint es possible que els hotelers i propietaris de comerços pensassin que la promoció de la zona podria ésser bona.

Hem dit Cala Millor per dir qualque lloc. Perque se coneixen moltes més zones turístiques que se dona molta col·laboració a l'equip representatiu de fútbol.

L'alineació del S'Arenal en el partit jugat contra el Santanyi fou de

Capellà a la porteria i de "pel mig" jugaren en Mayero, Morillas, Carvajal, Angulo, Solá, Calderón, Salas, Cano, Muntaner, Díaz. Després entraren en Tàrraga i en Calderón.

En aquest partit no fou substituït en Cano. Això és notícia.

Els dos gols de'n Salas donaren un merescut però difícil triomf al S'Arenal.

En Salas iguala a Díaz en el primer lloc de golejadors de l'equip i es despert com a possible i probable guanyador del "Trofeu Assegurances Mare Nostrum" a través de l'agència de S'Arenal (Carrer Berga, núm. 50 tel·l. 265374). Ademés de "seguros de vida" es fan tote clase d'assegurances.

El Brasilia vol pujar de categoria. I es que enguany tenen una plantilla molt digna d'aconseguir-ho. Son moltes les victòries alcançades per l'equip que presideix en Toni Pastor.

Endavant amics del Club Futbol Brasilia.

L'equip d'aficionats del S'Arenal perdrà per 0-9 en el mateix "Camp Roses". Desastre gros. En partit oficial no recordam en l'història del S'Arenal una tan forta derrota. Que passà? O es que la gent s'en toca "es nasos" de l'asunte?

Cal evitar que semblant ridícul no torni succeir. ¡Venga atlots! A lluitar tots i aconseguir esborrar aquest mal sabor de boca que deixà aquest partit contra el Collerense.

Per cert, repetim Per a quant l'homenatge a Josep Rubio Ortega? En Rubio so mereix.

Repetim, un homenatge que podria ésser un partit entre l'actual S'Arenal i una Selecció de jugadors que temporades enrera foren companys i amics d'en Josep Rubio. ¿O no? ¿Que feim arenalers aficionats al fútbol? ¿O posam en marxa i celebrem el partit el proper estiu?

I d'en Kustudic que hi há? Vé o no ve al S'Arenal? Millor dit a S'Arenal. Ja que es digué que havia comprat un restaurant dins la zona de la Platge de Palma ¿Ciutat i Lluçmajor? Per noltros es ben clar que es així ¡Ciutat i Lluçmajor!

¿O fou una inocentada lo d'en Miodrag Kustudic? ¡Aquest Sbert deia sa gent! I noltros responem que de més verdes se n'han madurades.

Mirau en "Chango" Díaz. Dona, el bon home, més voltes que un moli de vent.

El tresorer del S'Arenal ens digué que l'economia del club está bastant fluixa. Els aficionats, tenint en compte la bona campanya del S'Arenal haurien d'ajudar més i més al club.

Per altre part en Josep Dols está duent a terme una labor altament fructífera. Pensem que inicis de temporada no s'esperaven tants bons resultats. Estam encamallats els llocs de capdevaners i es quasi segur que es jugarà la liguilla d'ascens a III Divisió Nacional.

En Morillas i en Rodríguez, dos titulars indiscutibles del S'Arenal, están de vacances a sa península. Bona falta fan anan Josep Dols per jugar els venidors partits de greu compromís. Però... Que es foti. O no es així?

Tornant a sa petanca, direm que el Club Petanqué S'Arenal, de primera categoria, está en segona posició de la classificació general després de derrotar al sempre difícil Club Petanqué Puente per 10-6 mentre que el Son Verí está en un discret quart lloc en un grup diferent però també de primera categoria.

El Son Verí perdrà en les pistes de "Sa Punta" per 10-6.

I fins el proper més, estimats amics lectors. ¡Molts d'anys i bons!

SBERT

ASSEGURANCES DE VIDA I DE TOTA ALTRE CASTA
C/ BERGA, 50 TEL. 265374
S'ARENAL DE MALLORCA

Ortega Rodriguez, directiu del Club Futbol S'Arenal. (Foto Sbert)

Equip de tercera del club Arenal.

Equip de tercera A del club Son Verí.

Aficionats del C.F. Arenal.

El Brasília va dins els primers llocs de la classificació.

Aspecte d'una de les taules del Restaurant Ca'n Miquel de Cala Pi, on se va retre l'homenatge del C.F. Brasília a la Federació Balear de Futbol i Col·legi d'àrbitres.

Club de Fútbol Brasília

Ja son set anys que solquen la singadura esportiva d'aquest modest club, de la carretera Militar arenalera.

No fa molt, varem tenir

una amable conversa amb el vice-president primer i relacions públiques del club, en Josep Lluís Costa.

—Estam —ens va mani-

festar— molt il·lusionats aquesta temporada. Hem aconseguit a tots els nivells una conjunció perfecte, directiva-jugadors-afició. Tot ens surt molt bé, crec que podrem aconseguir el tan desitjat escens a segona regional.

—Qui són els integrants de la junta directiva? demanam.

—La Junta Directiva està integrada per les persones que segueixen: Antoni Pastor Clar, Josep Lluís Costa Diaz, Candido Vázquez Moriano, Rafel Pastor Puigserver, Josep Ramiro Lavado, Manuel García Olivares, Josep Sarmiento Granados, Pere Sánchez García, Joan Manuel Lima Yuste, Manuel García Lorenzo, és l'entrenador i en Vicenç García Lorenzo l'ajudant de material.

—I la plantilla de jugadors?

—La plantilla està integrada pels següents jugadors: Rafel Carvajal Ruiz, Francesc Castilla Mercado, Manuel García Lorenzo, Josep García Martínez, Andreu García Olivares, Ginés García Olivares, Josep Lluís García Olivares, Rafel Luque Montes, Francesc Haya Cosano, Francesc Moreno García, Antonio Nadal i Cardell, Ma-

nuel Navio Ruiz, Francesc Rivas i Mas, Antoni Josep Rueda Jerez, Josep Miquel Rueda Tejera, Angel Sánchez García, Gregorio Sánchez García, Josep Tomàs Valverde, Lluís Vazquez Moriano, i Manuel Villalba Domenech.

—Aquests dies, segueix parlant el senyor Costa, el F.C. Brasília, ocupa un dels primers llocs dins la classificació del campionat de lliga de Tercera Regional, hem disputat nou partits, guanyats sis, empatats un i perduts dos, amb tretze punts i quatre positius.

—Projectes de cara al futur? demanam.

—Bé, la nostra alegria més gran seria l'ascens a

categoria superior, doncs crec que donada la qualitat de la nostra plantilla podem militar inclús a primer a Regional. Aquest és el lloc que ens correspon.

Aprofit aquestes retxes per manifestar el més profund agraïment del Club Brasília a tantes i tantes persones que d'un modo totalment desinteressat i ultralista, han col·laborat a la construcció dels fonaments, ara ja solits, dels que ara ens podem vanagloriar tots.

Un record molt especial i carinyós a aquesta afició que cada diumenge acudeix al camp de futbol per animar l'equip. També vull fer una crida a tots els joves de més de 18 anys que vulguin practicar el futbol, que vinguin a les oficines del club per efectuar la seva inscripció.

Aquestes foren les declaracions, amables lectors, que ens donà en Josep Lluís Costa, damunt la darrera hora de la marxa del C.F. Brasília.

El vocal del Col·legi Balear d'àrbitres senyor Domínguez, reb la placa commemorativa de mans del vice-president senyor Costa.

Josep Lluís Costa.

Tomàs Ballester, tresorer de la Federació Balear de Futbol, reb la placa commemorativa de mans del president del C.F. Brasília, n'Antoni Pastor.

HOTEL PLAYA GOLF

ALUGA DE
JUVENIRS
OBJECTES
DE REGAL

PERRUQUERIES
DE
SENYORES
I CAVALLERS

INSTITUT DE
BELLESA
SAUNA-MASATGES
BEAUTY FARM

CTRA. ARENAL, 366 - TEL. 261824 - PLAYA DE PALMA (MALLORCA)

BANCO DE SANTANDER

HOMES I MAQUINES AL SEU SERVEI
REPUBLICANS, 2 TEL. 268314
S'ARENAL DE MALLORCA

Els juvenils del P. Arenal

Manca només un partit per acabar la primera ronda del futbol juvenil mallorquí. Creim oportú fer una breu crònica dels nostres juvenils del Parròquia Arenal.

Han jugat 13 partits, dels quals n'han guanyat 7, empatat 3 i perdut 3. El resultat és, doncs, de 17 punts amb cinc positius. Ocupen el quart lloc de la classificació general. No ens atrevim a dir que sigui un resultat brillant. Més aviat pensam que fins ara la temporada és francament positiva,

molt més que en anteriors temporades per aquests temps.

Volem destacar que els nostres juvenils estan fent uns partits molt bons fora de camp. Juguen molt bé al contraatac, que sempre resulta mortal per al contrari. També hem d'afegir que tots els gols que ells han fet han estat gols de jugada, no de sort; vull dir amb això que han estat elaborats des del mig camp, al primer toc de pilota, que corre cap endavant amb intervenció de

dos o tres jugadors. De vegades les jugades han estat tan brillants que han arrencat els aplaudiments del públic contrari.

Ara bé en camp propi no acaben de trobar el seu joc. De fet els manca un bon principi. Dit en altres paraules, els manca un atac ordenat i efectiu. Es per això que en el nostre camp els costa d'obrir bretxa en l'equip contrari. I així es troben que avança el partit i el gol no ve. Llavors vénen els nervis i les ganes de resoldre cadascú el partit pel seu

compte. Vet aquí les causes per què en camp propi els nostres juvenils no fan tant bon joc com a fora de camp.

Per acabar direm que els allots estan molt il·lusionats i tenen les màximes aspiracions. Els directius i l'entrenador participen d'aquesta il·lusió gràcies al bon clima d'amistat i d'unió que hi ha entre els jugadors.

Feliç any nou a tots els jugadors.

Un observador.

El porter de P. Arenal

Avui volem presentar el porter dels juvenils del P. Arenal. Es la revelació d'enguany. Sense haver jugat mai en un equip, s'ha convertit en un porter molt bo. És àgil i molt ràpid de reflexos, tant que dóna confiança als seus companys. A més, té un caràcter molt obert i simpàtic que el fa un bon amic de tots. Vejam què pensa.

1. Nom i llinatges?
—Fernando Ruiz Rol-dán.
2. Dia de naixement.
—18 de novembre de 1965.
3. Equip preferit.
—El Parròquia Arenal i l'Atlètic de Madrid.
4. Nom d'un entrenador.
—Andrés Cabrera.
5. Nom d'un porter.
—N'Khono.
6. Què penses del teu equip?
—Si volem, podem esser campions.
7. Què és lo que més t'agrada?
—Viatjar amb al·lotes.

8. Què més admires en una allota?

—La seva bellesa.

9. Quina qualitat aprecies en un allot?

—Que sigui un bon company.

10. Quin color prefereixes?

—El blau.

11. Quin ocell?

—El voltor.

12. Quin és el teu hobby?

—El futbol.

13. Quina pel·lícula t'ha agradat més?

—Connan, el bárbaro.

14. Quina actriu més t'agrada?

—Bo Derek.

15. Quin actor?

—Andrés Pajares.

16. Quin plat menges més a gust?

—Caragols.

17. Quina música escoltes?

—Música clàssica.

18. El nom d'un músic.

—Txaikowski.

19. Què té bo S'Arenal?

—La platja.

20. Què li sobra?

—Els "gamberros".

Deportista i persona

Aquest mes amb: Pau Julia, industrial arenaler i president del Lluçmajor

—Lloc i data de naixement?

—Lluçmajor, 19-5-51.

—Estudis?

—Baxiller, preu, turisme

—Profesió o carrera?

—Tècnic en empreses turístiques.

—Trajectòria esportiva?

—Juvenil de l'Espanya, Ca'n Tià Taleca, aficionat i C.F. Lluçmajor.

—El principal tret del teu caràcter?

—Soc sincer i tímid.

—Qualitat que prefereixen en l'home?

—Intel·ligència, valentia, constància.

—I en la dona?

—Que sia honesta.

—Partidari del divorci?

—Sí, sempre que la situació de la parella s'hagi fet insostenible.

—El teu principal defecte?

—En tenc molts.

—Quina és la teva ocupació preferida?

—M'agrada el camp.

—Quin és el teu somni de benestar?

—Viure en pau i tranquil·litat.

—Quina serie la pitjor desgràcia per a tu?

—Quedar-me invàlid.

—El teu lema?

—"A Dios rogando i con el mazo dando".

—Que t'agradaria ser?

—No res important.

—Els teus noms preferits?

—Maria, Magdalena, Antònia.

—Que és el que més detestes?

—L'orgull i l'enveja.

—Quin fet històric admires més?

—El que va suposar pels espanyols passar d'una dictadura a una democràcia.

—Quina reforma admires més?

—Qualsevol que suposi progrés i benestar a tots els nivells.

—Pintors predilectes?

—Goia, Velazquez...

—Quins són els teus poetes preferits?

—A. Machado, Maria A. Salvá.

—Els teus heroins de ficció?

—El Capitan Trueno i Superman.

—Els teus heroins de la vida real?

—Tots aquells que se proposen una meta i l'aconsegueixen.

—Una pel·lícula o programa de TV?

—Estudio Estàdio.

—Un home per a la història?

Joan Pau II.

—Quins dons naturals t'agradaria tenir?

—Els necessaris per poder passar per persona humil.

—Que opines de la urbanització de Sa Dragonera i d'Es Trenc?

—Pens que ja hi ha massa coses urbanitzades.

—Que opines de la revista S'ARENAL DE MALLORCA?

—Aquest tipus d'iniciatives és molt interessant, així, notícies molt locals poden veure la llum.

—Política o esport?

Pau Julia, industrial arenaler i president del C.F. Lluçmajor. (Foto C. Julià)

—Esport, i que dins ell no s'hi mescli la política.
—Com t'agradaria que te recordassin?
—Com un home que ha viscut procurant no fer mal a ningú.
—Vols dir qualche cosa abans d'acabar?
—Agrair-te l'oportunitat que me brindes per a desitjar a tots un feliç i prosper any 1983.

JOAN QUINTANA

S'Arenal

de Mallorca

Teléfono 265005

ELECTRONICA

INTERCOMUNICACIO
SONORITZACIO
PARALLAMPS
MAGNETICS I
CLASSICS

—Antenes individuals
—Antenes collectives
—Porters electrònics
—Video telèfon
—Telefonia automovil
—Servei tècnic de T.V. al taller

SOMOS RAPIDOS...

¿Para CUANDO dice que lo quiere?

TELE-SERVICE
Carrer Salut, 9
Tel. 266357

JUAN ARTES DE DURAN

De gloses i glosadors

A Mallorca hi ha haguts molts i molts bons glosadors, d'aquells que asseguts dalt una taula dins les tavernes dels pobles, se tiraven un fester de gloses a ferir, damunt temes de lo més variat.

Aprofitaven moltes d'ocasions per veure qui'n sabia més referent a coses bíbliques o religioses, i en altres ocasions glosaven de picat, diguent-se coses que solsament se toleraven en gloses.

Es una vertadera llastima que això de les glosades, com moltes d'altres coses, se n'hagin anat en orris.

Aquells entreteniments omplien tavernes i teatres, deixant la gent plena de goig i d'alegria, amb una paraula. satisfeta del tot.

Pero, a més de glosadors d'aquells, hi havia i hi ha homes que fan gloses quan s'ocasió se les presenta. Avui he anat a donar les bones Festes a un home que té prop de nou cavaions d'anys, el venedor més vell del mercat de S'Arenal, que ara ja s'ha retirat a S'Aranjassa, alegre com sempre, enrevoltat de fills i nets, i sa madona xalesta per dins la cuina es l'amo Ignaci Jaume Toms (a) de Ca'n

Escateta, bo per fer gloses i que encare me n'ha dites, les que poreu llegir tot seguit:

1 Som monarquic natural, mai he estat republicà, i el temps que'l Rei rei-/narà

Espanya n'esterà en pau, i si per desgracia mos cau no sé que succeirà.

2. Sa lletra no ensenya res de lo qu'els homos no sa-/ben, i per això molts fracassen, sense sebre mai perque es. (Aquesta s'ha de prendre en sentit figurat)

3. Are ha arribat el mo-/ment de donar-mos tots sa mà i si no heu poreu alcançar tot anirà malament, fins que vendrà un mo-/ment qu'un amb s'altre es mata-/rà.

¿Per quina causa vendrà? Per no estimar-se sa gent. Fa falta s'estimació Per anar tot tal com toca: es una cosa molt poca i no poreu alcançar-ho. Si tots mos daven sa mà, pero amb bona voluntat, tot quedaria arreglat, pero no heu sé si vendrà.

ANTONI GALMES

"S'Arenal de Mallorca"

L'any ha acabat i es fa es-/tern però hem d'esser optimis-/tes,

Amb el camvi de govern dels partits socialistes.

El director d'un diari, que ja és molt popular, per acabar un cativeri ens volgué pagar un dinar.

En Mateu Joan Florit, és el nostre director, Diari ben dirigit per millor informació.

Com que desitjam que es /faci un poble ben elegant, la noticia se transpassa El seu nom va propagant.

Per això a n'aquest diari en honor se li donà un nom que cab dubte ca-/bi

Per molts s'apreciarà.

Es "S'Arenal de Mallorca" Amb goig volem alabar, Diari i el nostre poble de nom igual se dirà.

ESCANDELL

Seras un home!

Si pots fer d'un enemic un amic;
Si aconseguixes que la persona que t'odia t'estimi;
Si ets capaç de comprendre les persones que no et comprenen;
Si no fas distinció entre persones de diferent raça o religió;
Si no desconfies de les persones que et volen ajudar;
Si complaus les persones que tenen esperança en tu;
Si no et canses mai d'esperar un amic;
Si mantens la teva paraula;
Si no et deixes dur pels amics;
Si ets amable amb aquells que no ho han estat amb tu;
Si saps jutjar i, al mateix temps, perdonar;
Si no menysprees aquells que et diuen la veritat;
Si acceptes l'amistat que t'ofereix un nou amic;
Si no critiques les persones que coneixes poc;
Si t'esforces per corregir allò que has fet malament;
Si duus alegria a una família desgraciada;
Si no et fas veure per alguna cosa que has fet bé;
Si cerques la fe que els teus amics varen perdre;
Si no instaures la teva pròpia llei sobre els altres;
Si tens el coratge d'avançar per aconseguir un món millor;
Si ets capaç de seguir el teu camí amb valentia i coratge perquè només una paraula t'interessa: "vida";
Si ets capaç de sentir que en la teva vida hi ha amor, veritat, fe i calor...

TEVA serà la terra i els tresors de la vida, i lo que val més, fill meu: **SERÀS UN HOME!**

(Poema inspirat en el de Rudyard Kipling)

S'Arenal
de Mallorca
Tel. 265005

CONSTRUCCIONS J. RIVAS MAS

ESPECIALISTES EN MANTENIMENT
D'HOTELS

CANONGE MATEU ROTGER, 25
TEL. 26 48 53

Any nou...

Any nou...
amb el dit dins el nas.
¿Què té més?
Digués ¡as!
M'afluix, sí.
M'afluix d'altre any.
Fins a un punt venir que /venir.

D'un punt sempre s'anar.
Sempre.
¡Fresques d'avui!
¡Fresques!
Se pasetja la verdulaire.
¡Deixa! ¡Deixa!
Coets i confetti,
petards.
Festa, festa, festa.
¡Veïes!
Ja ho sabia, jo,
que vendria el vuitanta-tres
I ara què.
¿Què té més?
Digués ¡as!
M'afluix
amb el dit dins el nas.

RESTAURANT
GRAELLA

**Ca'n
Verdera**

Especialitat en Cuina Mallorquina
Bodes i comunions.
Carrer "Las Parcelas"
Baleari 5
Tel. 261057

LES MERAVELLES

LAS MARAVILLAS LLOGUER DE COTXES CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

RESTAURANT MONTEBELLO

Bodes, comunions, banquets

Preus especials per a dinar de companyions

Menú nins comunions a mitat de preu

Grans jardins -tenis- fútbol sala
-jocs infantils-piscines

Urbanització Les Palmeres. Carretera del Cap
Blanc. Telèfon 265020

ALBORADA

A CASA GALEGA
DO ARENAL
Desexavos boas festas

Carretera Militar, 269
Telèfon 260725

Les obres per asfaltar i posar voravies a un tros del carrer Gaspar Rullan han començat. De cada dia S'arenal és més habitable. Des de les pàgines d'aquesta revista varem demanar moltes vegades aquesta millora de la qual ens congratulam.

Al Pillarí també se veuen cotxes abandonats. Aquest està a la vorera del camí de Son Fangos, al trast que l'ajuntament te reservat per a futura escola. Què el s'en duuguin!

Segons els veïnats del carrer torrent, aquest dos cotxes fa nou mesos que estan al mateix lloc. Que en prengui nota el comandant de la policia municipal, el aparcaments que ocupen fal falta a un lloc ben saturat. Gràcies.

El nou cine de davant el Bahía de Palma ja te el rètol posat. Un nom ben cosmopolita.

